A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2014. július 11.*

„Állami támogatások — Közszolgálati műsorszolgáltatás — Spanyolország által az RTVE javára nyújtani tervezett támogatás — A finanszírozási rendszer módosítása — A reklámbevételeknek a televíziós és távközlési szolgáltatókra kivetett új adókkal való felváltása — A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat — A támogatás finanszírozási módjának minősülő adóintézkedés — Az adó és a támogatás közötti szükségszerű hozzárendeltségi viszony fennállása — Az adóbevételnek a támogatás nagyságára való közvetlen kihatása — Arányosság”

A T-533/10. sz. ügyben,

a **DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA** (székhelye: Tres Cantos [Spanyolország], képviselik: H. Brokelmann és M. Ganino ügyvédek)

felperesnek,

támogatja:

a **Telefónica de España, SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország]),

a **Telefónica Móviles España, SA** (székhelye: Madrid),

(képviselik őket: F. González Díaz és F. Salerno ügyvédek)

beavatkozók,

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Valero Jordana és C. Urraca Caviedes, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Spanyol Királyság** (képviseli kezdetben: J. Rodríguez Cárcamo és M. Muñoz Pérez, később: M. Muñoz Pérez, később: S. Centeno Huerta és N. Díaz Abad, később: N. Díaz Abad, és végül: M. Sampol Pucurull abogados del Estado)

és

a **Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE)** (székhelye: Madrid, képviselik: A. Martínez Sánchez és J. Rodríguez Ordóñez ügyvédek)

beavatkozók,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a Spanyolország által a Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) számára nyújtandó C 38/09 (korábbi NN 58/09) támogatási rendszerről szóló, 2010. július 20-i 2011/1/EU bizottsági határozat (HL 2011. L 1., 9. o.) megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: Czúcz O. (előadó) elnök, I. Labucka és D. Gratsias bírák,

hivatalvezető: T. Weiler tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. október 15-i tárgyalásra,

meghozta a következő

**Ítéletet**

1 A jelen keresettel a felperes, a DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA a Spanyolország által a Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) számára nyújtandó C 38/09 (korábbi NN 58/09) támogatási rendszerről szóló, 2010. július 20-i 2011/1/EU bizottsági határozat (HL 2011. L 1., 9. o., a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri. E határozatban a Bizottság megállapította, hogy a Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) finanszírozási rendszere, amelyet a Spanyol Királyság a Ley 17/2006, de 5 de junio, de la radio y la televisión de titularidad estatal (a közszolgálati rádiózásról és televíziózásról szóló, 2006. június 5-i 17/2006. sz. törvény, BOE 134. szám, 2006. június 6., 21270. o., a továbbiakban: 17/2006. sz. törvény) törvényt módosító Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (az RTVE finanszírozásáról szóló, 2009. augusztus 28-i 8/2009. sz. törvény, BOE 210. szám, 2009. augusztus 31., 74003. o., a továbbiakban: 8/2009. sz. törvény) törvénnyel módosított, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése szerint összeegyeztethető a belső piaccal.

**A jogvita előzményei és a megtámadott határozat**

2 A felperes egy fizetős műholdas digitális televíziós platform (Digital +) spanyol piacon való irányításával és működtetésével, valamint tematikus csatornák finomhangolásával foglalkozó társaság.

3 Az RTVE spanyol rádiós és televíziós műsorszolgáltató közintézmény, amelyet a 17/2006. sz. törvény e területeken közszolgáltatási feladattal bízott meg.

4 A 17/2006. sz. törvény az RTVE vegyes finanszírozási rendszerét írta elő. E törvény értelmében az RTVE egyrészről bevételekkel rendelkezett a kereskedelmi tevékenységeiből, különösen a reklámidők értékesítéséből adódóan. Másrészről ellentételezést kapott a spanyol államtól a közszolgáltatási feladat ellátásáért. Az Európai Közösségek Bizottsága e finanszírozási rendszert (a továbbiakban: az RTVE létező finanszírozási rendszere) az RTVE javára nyújtott állami támogatásról (E 8/05) szóló, 2005. április 20-i C(2005) 1163 végleges határozatában (összefoglalója: HL 2006. C 239., 17. o.) és az RTVE állományának csökkentését célzó intézkedések finanszírozásáról (NN 8/07) szóló, 2007. március 7-i C(2007) 641 végleges határozatában (összefoglalója: HL 2007. C 109., 2. o.) jóváhagyta.

5 2009. június 22-én panaszt nyújtottak be a Bizottsághoz a 8/2009. sz. törvény alapjául szolgáló törvénytervezetre vonatkozóan. 2009. augusztus 5-én a Bizottság felkérte a Spanyol Királyságot, hogy szolgáltasson számára információkat e törvénytervezettel kapcsolatban.

6 A 8/2009. sz. törvény, amely 2009. szeptember 1-jén lépett hatályba, módosította az RTVE létező finanszírozási rendszerét.

7 Először is a 8/2009. sz. törvény előírta, hogy 2009 végétől a reklámok, a televíziós vásárlás, a szponzorálás és a hozzáférési szolgáltatások már nem minősülnek az RTVE finanszírozási forrásainak. Az ezen időpontot követően is az RTVE rendelkezésére álló kereskedelmi bevételek kizárólag a harmadik személyeknek nyújtott szolgáltatásokból, valamint a saját produkcióinak értékesítéséből származó bevételek voltak (a 8/2009. sz. törvény 2. cikke (1) bekezdésének e) pontja). E bevételek közel 25 millió euró összegre korlátozódtak (lásd a megtámadott határozat (9) preambulumbekezdését).

8 Ezt követően a többi kereskedelmi bevétel elvesztésének ellensúlyozása érdekében a 8/2009. sz. törvény a 2. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontjában és 4–6. cikkében bevezette, illetve módosította a következő három adóintézkedést:

– a Spanyolországban letelepedett ingyenes televíziós szolgáltatók bevételeire kivetett 3%-os, valamint a fizetős televíziós szolgáltatók bevételeire kivetett 1,5%-os új adó; ezen adónak az RTVE költségvetéséhez való hozzájárulása nem haladhatja meg az RTVE számára évente megállapított teljes támogatás 15%-át (az ingyenes televíziózás esetében), illetve 20%-át (a fizetős televíziózás esetében), és az ezt meghaladó adóbevételeket a spanyol állam általános költségvetésébe kell befizetni (a 8/2009. sz. törvény 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 6. cikke);

– a Spanyolországban letelepedett, a Távközlési Piaci Bizottság szolgáltatói regiszterébe az alábbi szolgáltatási területeken bejegyzett, a spanyol állam területének megfelelő vagy egy autonóm közösségnél nagyobb földrajzi területen működő, audiovizuális vagy bármely más, reklámot is tartalmazó szolgáltatást nyújtó távközlési szolgáltatók bruttó működési bevételeire (a szóban forgó nagykereskedelmi piacon szerzett bevételek kivételével) kivetett 0,9%-os új adó: helyhez kötött telefonszolgáltatás, mobiltelefon-szolgáltatás és internetszolgáltatás; a hozzájárulás nem haladhatja meg az RTVE számára évente megállapított teljes támogatás 25%-át, és az e százalékos arányt meghaladó adóbevételeket a spanyol állam általános költségvetésébe kell befizetni (a 8/2009. sz. törvény 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja és 5. cikke);

– a rádiófrekvenciák használatára kivetett, már létező adóból származó bevétel 80%-a, legfeljebb 330 millió euró összegig; a fennmaradó összeget a spanyol állam általános költségvetésébe kell befizetni, és e százalékos arány a spanyol állam általános költségvetéséről szóló törvényekkel összhangban módosítható (a 8/2009. sz. törvény 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 4. cikke).

9 Egyébiránt a közszolgáltatási kötelezettségek ellátásának a 17/2006. sz. törvényben előírt ellentételezését fenntartották (a 8/2009. sz. törvény 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja). Így, amikor a fent említett finanszírozási források (és néhány más, a 8/2009. sz. törvény (2) cikke (1) bekezdésének f)–i) pontjában előírt csekély jelentőségű forrás) nem voltak elegendőek az RTVE közszolgáltatási kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolatos összes költség fedezéséhez, a spanyol állam a 8/2009. sz. törvény 2. cikkének (2) bekezdése és a 17/2006. sz. törvény 33. cikke értelmében köteles volt e különbséget kiegészíteni. Ennélfogva az RTVE vegyes finanszírozási rendszere szinte kizárólagos állami finanszírozási rendszerré alakult át (a továbbiakban: szinte kizárólagos állami finanszírozási rendszer).

10 Végül a 8/2009. sz. törvény 3. cikkének (2) bekezdése előírta az RTVE bevételeinek felső határát. A 2010-es és 2011-es két év során az említett bevételek összessége nem haladhatta meg az évi 1200 millió eurót, ami egyúttal megfelelt az egyes pénzügyi évekre vonatkozó kiadásai felső határának. A 2012–2014-es években ezen összeg maximális emelését 1%-ban állapították meg, a következő évek vonatkozásában pedig az emelést a fogyasztói árindex éves alakulása határozta meg.

11 A 8/2009. sz. törvény módosította az RTVE-re bízott közszolgálati műsorszolgáltatási feladat meghatározását is. Így különösen a törvény további kötelezettségeket írt elő az RTVE számára a gyermekműsorok vonatkozásában. Egyébiránt korlátozásokat vezetett be a sportesemények továbbközvetítési jogának megszerzésével, valamint a nagy nemzetközi filmgyárak által készített filmek nézettségi csúcsidőben való sugárzásával kapcsolatban is.

12 2009. december 2-án a Bizottság értesítette a Spanyol Királyságot azon határozatáról, hogy az RTVE finanszírozási rendszerének módosításával kapcsolatban megindítja az EUMSZ 108. cikke szerinti eljárást (a továbbiakban: hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat) (összefoglalója: HL 2010. C 8., 31. o.). A Bizottság felkérte az érintett harmadik feleket a szóban forgó intézkedésre vonatkozó észrevételeik megtételére.

13 2010. március 18-án a Bizottság megindította az EUMSZ 258. cikk szerinti, tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást, mivel úgy vélte, hogy az elektronikus hírközlésre kivetett adó sérti az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv) (HL L 108., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 337. o.) 12. cikkét. 2010. szeptember 30-án a Bizottság indokolással ellátott véleményben arra kérte a Spanyol Királyságot, hogy ezen adót az említett irányelvvel való összeegyeztethetetlensége miatt törölje el.

14 2010. július 20-án a Bizottság elfogadta a megtámadott határozatot, amelyben megállapította, hogy az RTVE finanszírozási rendszerének a 8/2009. sz. törvény szerinti módosítása az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése értelmében összeegyeztethető a belső piaccal. A Bizottság különösen arra a megállapításra támaszkodott, hogy a 8/2009. sz. törvénnyel bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés nem képezi az e törvényben előírt új támogatási elemek szerves részét, tehát ezen adóintézkedéseknek az engedélyezési irányelvvel való esetleges összeegyeztethetetlensége nem érinti a belső piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálatát. Egyébiránt megállapította, hogy az RTVE módosított pénzügyi rendszere megfelel az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének, mivel arányos.

## A Törvényszék előtti eljárás

15 A Törvényszék Hivatalához 2010. november 24-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

16 A Törvényszék Hivatalához ugyanezen a napon benyújtott két külön beadványával a felperes egyrészről kérte a megtámadott határozat végrehajtásának az EUMSZ 278. cikk alapján való felfüggesztését, másrészről pedig a Törvényszék eljárási szabályzatának 76a. cikke alapján gyorsított eljárás iránti kérelmet terjesztett elő.

17 A Törvényszék a 2011. január 18-i határozatával a gyorsított eljárás iránti kérelmet elutasította.

18 A Törvényszék Hivatalához 2011. február 15-én benyújtott beadványával a Spanyol Királyság kérte, hogy a Bizottság támogatása végett a jelen eljárásba beavatkozhasson.

19 A Törvényszék Hivatalához 2011. február 16-án benyújtott beadványával az RTVE kérte, hogy a Bizottság támogatása végett a jelen eljárásba beavatkozhasson.

20 A 2011. március 21-i és 23-i végzésben engedélyezték a Spanyol Királyság, illetve az RTVE számára, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzanak.

21 A Törvényszék Hivatalához 2011. március 22-én benyújtott beadványával a Telefónica de España, SA és a Telefónica Móviles España, SA kérte, hogy a felperes támogatása végett a jelen eljárásba beavatkozhasson.

22 A 2011. június 28-i végzésben engedélyezték a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España számára, hogy a felperes kérelmeinek támogatása végett beavatkozzanak.

23 2011. június 9-i végzésével a Törvényszék elnöke elutasította az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, és az eljárás költségeiről akkor nem határozott.

24 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (harmadik tanács) a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott. A Törvényszék a 2013. október 15-én tartott tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.

25 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– kötelezze a Bizottságot a jelen eljárás költségeinek viselésére;

– kötelezze az RTVE-t a költségek viselésére;

– kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

26 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España azt kéri, hogy a Törvényszék:

– adjon helyt a felperes kérelmeinek, és következésképpen semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– mindenesetre kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

27 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet nyilvánítsa részben elfogadhatatlannak;

– mindenesetre a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére;

– kötelezze a Telefónica de Españát és a Telefónica Móviles Españát a költségek viselésére.

28 A Spanyol Királyság és az RTVE azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet nyilvánítsa részben elfogadhatatlannak;

– mindenesetre a keresetet utasítsa el;

– mindenesetre kötelezze a felperest a költségek viselésére.

## A jogkérdésről

29 A kereset három jogalapon, azaz először is a támogatás fogalmával kapcsolatos hibán, másodszor az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésén, harmadszor pedig az EUMSZ 49. cikk és az EUMSZ 63. cikk megsértésén alapul.

### 1. *A kereset elfogadhatóságáról*

30 A Spanyol Királyság úgy érvel, hogy a kereset elfogadhatatlan, mivel a felperesnek nincs kereshetőségi joga. Keresete a megtámadott határozat megalapozottságára vonatkozik. A felperesnek tehát a megtámadott határozat által személyében érintettnek kellene lennie. Márpedig a 8/2009. sz. törvény nem érinti lényegesen a piaci helyzetét.

31 Egyébiránt a Spanyol Királyság és az RTVE által támogatott Bizottság előadja, hogy a kereset részben elfogadhatatlan. A felperes a megsemmisítés iránti kérelme vonatkozásában eljáráshoz fűződő érdekkel kizárólag a megtámadott határozat azon elemeit illetően rendelkezik, amelyek az általa fizetendő hozzájárulásokkal kapcsolatosak, azaz azon hozzájárulásokkal, amelyeket műholdas fizetős televíziós szolgáltatóként kell fizetnie. A felperesnek viszont nem fűződik érdeke a megtámadott határozat megsemmisítését kérni annyiban, amennyiben az vagy olyan hozzájárulásokra vonatkozik, amelyeket mindenképpen meg kell fizetnie, függetlenül az összegek hozzárendeltségétől, vagy pedig olyan hozzájárulásokra, amelyeket nem kell fizetnie. A 8/2009. sz. törvény 4–6. cikkében előírt hozzájárulások mindegyike elválasztható a többi hozzájárulástól. Valamelyik hozzájárulás eltörlése tehát nem hat ki a többi hozzájárulásra.

32 A felperes vitatja ezen érveket.

33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az európai uniós bíróság jogosult megítélni, hogy a megfelelő igazságszolgáltatás az adott ügy körülményeire figyelemmel igazolja-e a kereset érdemi elutasítását, anélkül hogy előzetesen határozni kellene az elfogadhatóságáról (a Bíróság C-23/00. P. sz., Tanács kontra Boehringer ügyben 2002. február 26-án hozott ítéletének [EBHT 2002., I-1873. o.] 51. és 52. pontja).

34 A jelen ügy körülményei között a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az eljárásgazdaságosság érdekében már most meg kell vizsgálni a felperes megsemmisítés iránti kérelmét, anélkül hogy előzetesen határozni kellene a kereset elfogadhatóságáról, mivel a kereset az alább kifejtett okokból mindenképpen megalapozatlan.

2. *Az ügy érdeméről*

35 Először is a támogatás fogalmával kapcsolatos hibára alapított első jogalapot, ezt követően az EUMSZ 49. cikk és az EUMSZ 64. cikk megsértésére alapított harmadik jogalapot, végül pedig az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított második jogalapot kell megvizsgálni.

*A 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés elválaszthatóságát illetően az EUMSZ 107. cikk értelmében vett támogatás fogalmának megsértésére alapított, első jogalapról*

36 Az első jogalap a megtámadott határozat (61)–(66) preambulumbekezdésében szereplő indokokra vonatkozik, amely preambulumbekezdésekben a Bizottság megállapította, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés nem képezi az e törvény által bevezetett támogatási intézkedés szerves részét.

37 A Bizottság a (61) preambulumbekezdésben megállapította, hogy a 8/2009. sz. törvény szerint az RTVE vegyes finanszírozási rendszeréről a szinte kizárólagos állami finanszírozási rendszerre való áttérést három adóintézkedés bevezetése, illetve módosítása kíséri, amely intézkedések célja a szükséges bevételek beszedése. A Bizottság a (62) preambulumbekezdésben emlékeztetett arra, hogy abban az esetben, ha valamely adó a támogatás szervez részét képezi, a Bizottságnak figyelembe kell vennie a támogatás finanszírozási módját, és csak akkor nyilváníthatja a támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetőnek, ha a támogatási program megfelel az uniós jognak. A Bizottság a (63) preambulumbekezdésben megállapította, hogy ahhoz, hogy valamely adót a támogatási intézkedés szerves részének lehessen tekinteni, az érintett adó és a támogatás között kötelező hozzárendeltségi viszonynak kell fennállnia abban az értelemben, hogy az adóbevételt szükségképpen a támogatás finanszírozására fordítják, és az közvetlenül befolyásolja a támogatás nagyságát.

38 A megtámadott határozat (64) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy az RTVE-nek szánt támogatás összegét kizárólag az RTVE finanszírozási szükségleteinek és a közszolgálati műsorszolgáltatás becsült nettó költségeinek figyelembevételével állapítják meg. A

gyakorlatban és a törvény szerint az RTVE által kapott finanszírozás független az adókból származó bevételektől, mivel kizárólag a közszolgáltatási kötelezettség nettó költségeitől függ. Az RTVE közszolgáltatási feladatának tervezett teljes finanszírozása nem függ a konkrét adóbevételek összegétől, hanem minden esetben a spanyol állam általános költségvetéséből származik. E tekintetben a Bizottság egyrészről megállapította, hogy az RTVE finanszírozására szánt adóbevétel nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettség nettó költségeit, mivel az ezt meghaladó bevételeket vissza kell fizetni az említett általános költségvetésbe. Másrészről megállapította, hogy ha a közszolgáltatási kötelezettség nettó költségei meghaladják az adókból származó bevételeket, a különbséget ezen általános költségvetés hozzájárulásaiból egészítik ki. E bevételek nagyobb vagy kisebb összege nem változtat az előirányzott összegeken. Ha az új adóalapokból származó bevételek elégtelennek bizonyulnának a reklámok eltörlése miatti finanszírozási deficit fedezésére, a 17/2006. sz. törvény 33. cikke szerint a szükséges forrásokat ugyanezen általános költségvetésből biztosítják.

39 Egyébiránt a megtámadott határozat (65) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy azon tény, hogy az adók és bevezetésük célja közötti kapcsolat említésre kerül az indokolásban és magában a 8/2009. sz. törvényben is, nem változtat ezen a következtetésen. Az említett törvény szövege nem határozza meg az adók és a támogatás közötti kapcsolat minőségét.

40 Végül a megtámadott határozat (66) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés nem képezi a támogatás szerves részét, tehát az engedélyezési irányelvnek való meg nem felelésük nem érinti a támogatási intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó határozatát.

41 A felperes, valamint a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España úgy véli, hogy a Bizottság e megállapítása téves. A 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés, és különösen az említett törvény 6. cikkében előírt adóintézkedés az e törvény által bevezetett támogatási elemek szerves részét képezi. A megtámadott határozatban a Bizottságnak tehát meg kellett volna vizsgálnia a három új adóintézkedés uniós joggal való összeegyeztethetőségét.

42 A jelen jogalap három részből áll. Először is a felperes, valamint a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España előadja, hogy a Bizottság nem vette megfelelően figyelembe a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés és az e törvény által bevezetett támogatási elemek közötti kapcsolatot. Másodszor a felperes előadja, hogy a jelen ügyben a támogatási elemek és az adóintézkedések elválaszthatatlan jellege abból is ered, hogy az RTVE-nek az adók megfizetésére kötelezett versenytárs vállalkozásokhoz képest fennálló versenyelőnye a beszedett összegekkel arányosan növekszik. Harmadszor a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat indokolása ellentmondásos.

A három adóintézkedés és a támogatási elemek közötti kapcsolat megfelelő figyelembevételének hiányára alapított, első részről

43 A felperes előadja, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban alkalmazott feltételek szerint, azaz hogy az adóbevételt szükségképpen az RTVE finanszírozására kell fordítani, és annak ki kell hatnia az adó összegére, a Bizottságnak azt kellett volna megállapítania, hogy a 8/2009. sz. törvény 6. cikkében előírt adóintézkedés az RTVE-nek nyújtott támogatás szerves részét képezi. Ezen adót illetően a fent említett feltételek teljesülnek. Először is az említett törvény 6. cikkének (8) bekezdéséből kitűnik, hogy az adót szükségképpen az RTVE finanszírozására kell fordítani. Elegendő, ha az adó egy része képezi a támogatás szerves részét. Továbbá a Bizottság érvelésével ellentétben az e törvény 6. cikkében előírt adó beszedése közvetlenül kihat a támogatás összegére. Először is ezen adóbevételt mindig teljes egészében az RTVE finanszírozására fordítják. Másodszor a szóban forgó törvény indokolásából kitűnik, hogy amikor a gazdasági szereplők bevételei növekednek, a beszedett összegek is növekednek. Mivel az RTVE az adófizetésre kötelezett vállalkozások versenytársa, minél több adót

szednek be, annál nagyobb lesz az RTVE előnye a versenytársai által való adófizetésből eredően. Harmadszor a gyakorlatban maga a Bizottság is az adók és a támogatási intézkedés elválaszthatatlansága mellett foglalt állást.

44 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España előadja, hogy a Bizottság a támogatási intézkedés és annak finanszírozása elválasztható jellegének értékelésekor téves kritériumokat alkalmazott. Úgy vélik, hogy ahhoz, hogy a finanszírozási mód a támogatás szerves részét képezze, elegendő az, hogy a támogatás finanszírozására beszedett adót a támogatás kedvezményezettjéhez rendeljék. A Bizottság érvelésével ellentétben nem szükséges, hogy az adóintézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a támogatási intézkedés nagyságára. Ez csak egy valószínűsítő körülmény a sok közül. A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España szerint nem csupán a felperes érvei bizonyítják, hogy a beszedett adót a kedvezményezetthez rendelik, hanem más körülmények is alátámasztják a támogatás és az adó egymástól való függőségét. Ezzel összefüggésben megemlítik, hogy az RTVE panaszolta, hogy a magánszereplők fizetési elmaradásai, illetve hozzájárulásaik téves kiszámítása pénzgazdálkodási problémát jelent a számára, és hogy a spanyol állam nem kész e hiányt az általános költségvetéséből származó forrásokból fedezni. Egyébiránt a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España úgy véli, hogy a Bizottságnak, amely maga is úgy ítélte meg, hogy a 8/2009. sz. törvényben a távközlési szolgáltatókra kivetett adó ellentétes az uniós joggal, bizonyítania kellett volna, hogy a spanyol állam kötelezettséget vállalt az RTVE költségvetése egészének finanszírozására abban az esetben, ha az adó jogellenes lenne. Márpedig e törvényből kitűnik, hogy a magánszereplőknek kell a gazdasági terhet viselniük. Ennélfogva a beszedés eltörlése következtében a támogatás sajátos finanszírozási forrása elveszne, amely a támogatás és az adó közötti kapcsolatot bizonyítja.

45 A Spanyol Királyság és az RTVE által támogatott Bizottság vitatja ezen érveket.

46 E tekintetben először is emlékeztetni kell azon feltételekre, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy valamely támogatás finanszírozási módja a támogatás szerves részét képezi, majd ezt követően meg kell vizsgálni, hogy a jelen ügyben a Bizottság követett-e el hibát e feltételek alkalmazásakor.

– Azon feltételekről, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy valamely támogatás finanszírozási módja a támogatás szerves részét képezi

47 A megtámadott határozat (63) preambulumbekezdésében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a finanszírozási mód a támogatási intézkedés szerves részét képezi, először is a szóban forgó beszedésből származó bevételt szükségképpen a támogatás finanszírozására kell fordítani, másodszor pedig annak közvetlenül befolyásolnia kell a támogatás nagyságát.

48 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az EUM-Szerződés pontosan elhatárolja egyrészről az EUMSZ 107–EUMSZ 109. cikkben foglalt, állami támogatásokra vonatkozó szabályokat, másrészről pedig az EUMSZ 116. cikkben és az EUMSZ 117. cikkben foglalt, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, és különösen az adórendelkezéseik közötti különbségekből eredő torzításokra vonatkozó szabályokat (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-174/02. sz. Streekgewest-ügyben 2005. január 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-85. o.] 24. pontját).

49 Ebből következik, hogy főszabály szerint a valamely támogatási intézkedés finanszírozását célzó adóintézkedések nem tartoznak az EUM-Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-175/02. sz. Pape-ügyben 2005. január 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-127. o.] 14. pontját és a fenti 48. pontban hivatkozott Streekgewest-ügyben hozott ítélet 25. pontját).

50 Amikor azonban az adóintézkedések a támogatási intézkedés finanszírozásának módját jelentik oly módon, hogy ezen intézkedés szerves részét képezik, a Bizottság nem választhatja el a támogatás vizsgálatát a finanszírozási módjának hatásaitól, mivel ebben a helyzetben a finanszírozási mód uniós joggal való összeegyeztethetetlensége érintheti a támogatási program közös piaccal való összeegyeztethetőségét (a fenti 49. pontban hivatkozott Pape-ügyben hozott ítélet 14. pontja és a fenti 48. pontban hivatkozott Streekgewest-ügyben hozott ítélet 25. pontja).

51 Az azon kérdést szabályozó kritériumokat illetően, hogy a támogatási intézkedés és annak finanszírozása elválaszthatatlan-e, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a vonatkozó nemzeti szabályozás alapján kötelező hozzárendeltségi viszonynak kell fennállnia az érintett adó és a támogatás között abban az értelemben, hogy az adóbevételt szükségképpen a támogatás finanszírozására fordítják, és az közvetlenül befolyásolja a támogatás nagyságát, következésképpen e támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének megítélését (a Bíróság C-393/04. és C-41/05. sz. Air Liquide Industries Belgium ügyben 2006. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-5293. o.] 46. pontja, valamint C-333/07. sz. Regie Networks ügyben 2008. december 22-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-10807. o.] 99. pontja).

52 Ezen ítélkezési gyakorlatból tehát egyrészről kitűnik, hogy ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy valamely adó a támogatási intézkedés szerves részét képezi, szükségképpen léteznie kell egy kötelező nemzeti jogi rendelkezésnek, amely előírja, hogy az adót a támogatás finanszírozására kell fordítani. Ebből következik, hogy ilyen rendelkezés hiányában nem tekinthető úgy, hogy az adót a támogatási intézkedéshez rendelték, tehát az nem minősül a támogatási intézkedés egyik elemének. Másrészről kizárólag azon körülmény, hogy ilyen rendelkezés fennáll, önmagában nem lehet elegendő feltétel annak bizonyításához, hogy az adó a támogatási intézkedés szerves részét képezi. Amikor létezik ilyen nemzeti jogi rendelkezés, meg kell vizsgálni egyébiránt, hogy az adóbevétel közvetlenül befolyásolja-e a támogatás nagyságát.

53 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által előadottakkal ellentétben ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy valamely adó a támogatási intézkedés szerves részét képezi, nem elegendő tehát az, hogy az abból származó bevételt szükségképpen a támogatási intézkedés finanszírozására fordítják.

54 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által az érveik alátámasztására hivatkozott ítélkezési gyakorlatot illetően meg kell állapítani, hogy az általuk említett ítéletek egyike sem támaszthatja alá azon elméletüket, miszerint annak bizonyításához, hogy a finanszírozási mód a támogatási intézkedés szerves részét képezi, elegendő azt bizonyítani, hogy az adóintézkedés alapján beszedett adót a támogatás kedvezményezettjéhez rendelték.

55 Ezzel összefüggésben a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España arra hivatkozik, hogy a Bíróság néhány ítéletében megállapította, hogy az adóintézkedés és a támogatási intézkedés között kötelező hozzárendeltségi viszonynak kell fennállnia, és ha ilyen viszony fennáll, az adóintézkedésből származó bevétel közvetlenül befolyásolja a támogatás nagyságát.

56 Márpedig a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España állításával ellentétben az általuk hivatkozott ítéletekből (a Bíróság fenti 48. pontban hivatkozott Streekgewest-ügyben hozott ítéletének 26. pontja; a fenti 49. pontban hivatkozott Pape-ügyben hozott ítéletének 15. pontja; C-128/03. és C-129/03. sz., AEM és AEM Torino egyesített ügyekben 2005. április 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-2861. o.] 46. és 47. pontja, valamint C-266/04–C-270/04., C-276/04. és C-321/04–C-325/04. sz., Distribution Casino France és társai egyesített ügyekben 2005. október 27-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-9481. o.] 40. pontja) nem lehet arra következtetni, hogy az adóintézkedésnek a támogatás nagyságára gyakorolt közvetlen hatása nem szükséges feltétel, hanem kizárólag egy valószínűsítő körülmény a sok közül. Ellenkezőleg, a fenti 48. pontban hivatkozott Streekgewest-ügyben hozott ítélet 28. pontjában a Bíróság nem szorítkozott annak vizsgálatára, hogy

az adóintézkedés és a támogatási intézkedés között fennáll-e kötelező hozzárendeltségi viszony, hanem azt is megvizsgálta, hogy az említett adóintézkedésből származó bevétel közvetlenül befolyásolja-e az említett támogatási intézkedés összegét.

57 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy azon ítéletekben, amelyekben a Bíróság anélkül állapította meg a támogatási intézkedés és annak finanszírozása közötti elválaszthatatlan viszonyt, hogy kifejezetten hivatkozott volna azon követelményre, miszerint az adóintézkedésnek közvetlenül befolyásolnia kell a támogatás összegét (a Bíróság C-261/01. és C-262/01. sz., van Calster és társai egyesített ügyekben 2003. október 21-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12249. o.] 55. pontja, valamint C-34/01-C-38/01. sz. Enirisorse-ügyben 2003. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-14243. o.] 47. pontja), olyan esetekről volt szó, amelyekben e feltétel teljesült.

58 Ennélfogva a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a finanszírozási mód a támogatási intézkedés szerves részét képezi, az érintett adó és a támogatás között kötelező hozzárendeltségi viszonynak kell fennállnia abban az értelemben, hogy az adóbevételt szükségképpen a támogatás finanszírozására fordítják, és az közvetlenül befolyásolja a támogatás nagyságát.

59 Ennélfogva a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España azon feltételekre vonatkozó érveit, amelyeket a Bizottság annak megítélésekor alkalmazott, hogy valamely támogatás finanszírozási módja a támogatás szerves részét képezi, el kell utasítani.

– E feltételek alkalmazásáról

60 A felperes, miközben nem kérdőjelezi meg kifejezetten a Bizottság által alkalmazott feltételeket, előadja, hogy a Bizottságnak arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a 8/2009. sz. törvény 6. cikkében előírt adót illetően e feltételek teljesültek.

61 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España először is annak bizonyítására irányuló érveket ad elő, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított adóintézkedések és az e törvény által bevezetett támogatási elemek között szükségszerű hozzárendeltségi viszony áll fenn.

62 Márpedig, amint a fenti 51–58. pontban kifejtésre került, ahhoz, hogy valamely adóintézkedés a támogatás szerves részét képezze, nem elegendő az, hogy az adóintézkedés és a támogatási intézkedés között szükségszerű hozzárendeltségi viszony álljon fenn. Az is szükséges, hogy az adóintézkedésnek a támogatás nagyságára gyakorolt közvetlen hatása bizonyított legyen.

63 Ezzel összefüggésben a Törvényszék megállapítja, hogy nem csupán a felperes ad elő érveket annak bizonyítására, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés közvetlen hatást gyakorol az RTVE-nek nyújtott támogatás összegére, hanem a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által előadott érvek közül is úgy értelmezhető néhány, hogy nem csupán az adóintézkedés és az RTVE finanszírozása közötti kötelező hozzárendeltségi viszony fennállásával kapcsolatos feltételre, hanem az adóintézkedésnek a támogatás nagyságára gyakorolt közvetlen hatásának bizonyításával kapcsolatos feltételre is vonatkoznak.

64 Ennélfogva először is meg kell vizsgálni, hogy a felperes, valamint a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által előadott érvek megkérdőjelezhetik-e a Bizottság azon megállapítását, miszerint a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedésből származó bevétel nem befolyásolja közvetlenül az RTVE-nek szánt támogatás nagyságát.

65 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 8/2009. sz. törvény szerint az RTVE-nek szánt támogatás összegét a rábízott közszolgálati műsorszolgáltatási feladat ellátásával járó nettó költségek figyelembevételével állapítják meg. Az RTVE által kapott támogatás összege tehát nem függ az említett törvény által bevezetett, illetve módosított adóintézkedések alapján beszedett adó összegétől.

66 Egyrészről ugyanis a 17/2006. sz. törvénynek a 8/2009. sz. törvény által módosított 33. cikke szerint abban az esetben, ha az RTVE rendelkezésére álló bevételek meghaladják a közszolgálati műsorszolgáltatási feladat ellátásával járó költségeket, a többletet visszautalják. Amennyiben e többlet nem haladja meg az RTVE éves költségvetési kiadásainak 10%-át, azt egy tartalékalapba fizetik, amennyiben pedig meghaladja e felső határt, az államkincstárba utalják.

67 A tartalékalapba fizetett tőkét illetően a 8/2009. sz. törvény 8. cikkéből kitűnik, hogy az alap csak a spanyol Gazdasági és Pénzügyminisztérium kifejezett engedélyével használható fel, és ha azt nem használják fel négy évig, a spanyol állam általános költségvetését terhelő ellentételezések csökkentésére kell fordítani. Ennélfogva nem tekinthető úgy, hogy a tartalékalapba befizetett tőke közvetlenül befolyásolja az RTVE-nek szánt támogatás nagyságát.

68 Egyébiránt a 8/2009. sz. törvény 3. cikkének (2) bekezdése előírja az RTVE bevételeinek abszolút felső határát, amelyet a 2010-es és 2011-es évre 1200 millió euróban állapítottak meg. Az e felső határt meghaladó többletet közvetlenül a spanyol állam általános költségvetésébe utalják vissza.

69 Másrészről a 8/2009. sz. törvény 2. cikkének (2) bekezdése szerint abban az esetben, ha az RTVE rendelkezésére álló bevételek nem elegendők a közszolgálati műsorszolgáltatási feladat ellátásával járó költségek fedezésére, a különbséget a spanyol állam általános költségvetésének hozzájárulásaiból egészítik ki.

70 A Bizottság tehát helyesen állapította meg, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés alapján beszedett adó összege nem befolyásolhatja közvetlenül az RTVE által kapott támogatás összegét, amelyet a közszolgálati műsorszolgáltatás nyújtásának nettó költségei alapján határoznak meg.

71 A felperes, illetve a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által előadott érvek egyike sem alkalmas arra, hogy e megállapítást kétségbe vonja.

72 Először is a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España állításával ellentétben kizárólag azon körülmény, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedést úgy alakították ki, hogy azok kompenzálják az RTVE kereskedelmi bevételeinek elvesztését (lásd a megtámadott határozat (13) preambulumbekezdését), nem elegendő annak bizonyításához, hogy a finanszírozási mód a támogatási intézkedés szerves részét képezi. A Bíróság ugyanis már megállapította, hogy e körülmény önmagában nem elegendő annak bizonyítására, hogy az adó és az adókedvezmény között kötelező viszony áll fenn (a fenti 48. pontban hivatkozott Streekgewest-ügyben hozott ítélet 26. és 27. pontja).

73 Másodszor a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España előadja, hogy még ha elméletben létezik is ilyen kötelezettség, a gyakorlatban a spanyol állam nem kész kiegészíteni az RTVE költségvetését az általános költségvetéséből származó forrásokból.

74 Ezen érvet is el kell utasítani.

75 Ezzel összefüggésben ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk alapján előterjesztett megsemmisítés iránti kereset esetében valamely uniós aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek alapján kell mérlegelni. Ennélfogva a Bizottság általi értékeléseket kizárólag azon információk fényében kell

vizsgálni, amelyekkel a Bizottság az értékelések elvégzésekor rendelkezett (a Bíróság 15/76. és 16/76. sz., Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1979. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 1979., 321. o.] 7. pontja).

76 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España semmilyen információt nem terjesztett elő, amely bizonyítaná, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában a Bizottság azt bizonyító információkkal rendelkezett, hogy a spanyol állam nem kész arra, hogy az RTVE költségvetését a 8/2009. sz. törvény 2. cikkének (2) bekezdése értelmében kiegészítse. Ugyanis az általuk e tekintetben benyújtott összes dokumentum a megtámadott határozat elfogadásának napját, vagyis 2010. július 20-át követően keletkezett.

77 Harmadszor a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España előadja, hogy csak abban az esetben tekinthető úgy, hogy a támogatási intézkedés finanszírozására szolgáló adóintézkedés nem képezi az előbbi szerves részét, ha a Bizottság bizonyítja, hogy – abban az esetben, ha az adóintézkedés az uniós joggal összeegyeztethetetlen – az érintett tagállam a támogatási intézkedés egészének finanszírozására kötelezettséget vállalt.

78 Ezen érvet is el kell utasítani.

79 Nem vitatott, hogy abban az esetben, ha a fent említett két kritérium, azaz az adóintézkedés és az RTVE finanszírozása közötti kötelező hozzárendeltségi viszony fennállásával kapcsolatos feltétel és az adóintézkedésnek a támogatás nagyságára gyakorolt közvetlen hatásának bizonyításával kapcsolatos feltétel alkalmazása során azt kell megállapítani, hogy az adóintézkedés a támogatási intézkedés szerves részét képezi – úgymint valamely adójellegű intézkedés esetén, amikor a beszedett adó egészét vagy meghatározott részét közvetlenül és feltétel nélkül a támogatás kedvezményezettjéhez rendelik –, az adózási vetület közös piaccal való összeegyeztethetetlensége közvetlen hatással van a támogatási intézkedésre. Ilyen esetben ugyanis az adójellegű intézkedés adózási vetületének közös piaccal való egészben vagy részbeni összeegyeztethetetlensége a támogatási intézkedés megszüntetését vagy összegének csökkentését eredményezi.

80 Márpedig a jelen ügyben a 8/2009. sz. törvény 2. cikkének (2) bekezdése és a 17/2006. sz. törvény 33. cikke előírta, hogy amennyiben a pénzügyi források nem elegendők az RTVE közszolgáltatási kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolatos összes költség fedezésére, a spanyol állam köteles e különbséget kiegészíteni. A jelen ügyben a támogatás összege tehát nem függött közvetlenül az adóintézkedéstől.

81 Negyedszer a felperes előadja, hogy egy másik ügyben a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatban maga a Bizottság is az adók és a támogatási intézkedés elválaszthatatlansága mellett foglalt állást, miközben ezen ügy és a jelen ügy hasonló volt.

82 E kifogást is el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a szóban forgó hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat tartalmát. Egyrészről ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottságnak a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatban foglalt értékelései csak előzetes jellegűek (a Törvényszék T-190/00. sz., Regione Siciliana kontra Bizottság ügyben 2003. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5015. o.] 48. pontja). Másrészről a támogatás fogalmát, tehát a finanszírozási módok elválasztható jellegét is objektív kritériumok alapján kell meghatározni. Nem függhetnek tehát a Bizottság szubjektív értékelésétől. Ennélfogva, még ha létezne is ilyen korábbi igazgatási gyakorlat, ellentétes lenne az ítélkezési gyakorlattal, tehát nem kötheti a Bizottságot.

83 Ötödször a felperes előadja, hogy a támogatás nagysága e beszedés miatt növekszik, mivel ő az RTVE versenytársa, és hogy az RTVE versenyelőnye az általa befizetett adó összegével arányosan növekszik.

84 Ezen érvet el kell utasítani annyiban, amennyiben az annak bizonyítására irányul, hogy a Bizottság hibát követett el azon két feltétel alkalmazását illetően, miszerint az adóbevételt szükségképpen a támogatás finanszírozására kell fordítani, és annak közvetlenül befolyásolnia kell a támogatás nagyságát. E feltételek szerint ugyanis nem elegendő azt bizonyítani, hogy az adó beszedése hatással van a támogatás kedvezményezettjének versenyelőnyére.

85 Amennyiben ezen érv annak bizonyítására irányul, hogy egy másik esetben is úgy kell tekinteni, hogy a támogatás finanszírozási módja a támogatás szerves részét képezi, ezen érv a második rész keretében kerül megvizsgálásra.

86 Ennélfogva a Bizottság helyesen állapította meg, hogy az RTVE-nek szánt támogatás összege nem függ közvetlenül a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított adóintézkedések alapján beszedett adó összegétől.

87 Amint a fenti 62. pontban kifejtésre került, ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés az említett törvény által bevezetett támogatási elem szerves részét képezi, az adóintézkedés és a támogatási intézkedés közötti szükségszerű hozzárendeltségi viszony fennállásával kapcsolatos feltételnek, valamint az említett adóintézkedésnek az említett támogatási intézkedés nagyságára gyakorolt közvetlen hatásának bizonyításával kapcsolatos feltételnek együttesen kell teljesülnie.

88 Nem szükséges tehát megvizsgálni a felperes, valamint a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által annak bizonyítása érdekében előadott érveket, hogy a 8/2009. sz. törvény 5. cikkében foglalt adóintézkedés és az RTVE finanszírozása között szükségszerű hozzárendeltségi viszony áll fenn, mivel ezen érvek hatástalanok.

89 Ennélfogva az első részt el kell utasítani.

Az adóintézkedések és az RTVE versenyelőnye közötti kapcsolatra alapított, második részről

90 A felperes előadja, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban vizsgált eseten kívül egy másik esetben is úgy kell tekinteni, hogy a finanszírozási mód a támogatási intézkedés szerves részét képezi. Aszimmetrikus adóztatás esetén, amikor az állítólagos közszolgáltatási kötelezettségek ellentételezése érdekében az adót kizárólag bizonyos gazdasági szereplőkre vetik ki, míg másokra nem, akik az előbbiekkel versenyhelyzetben vannak, a támogatás és az adó közötti kapcsolat még szorosabb, mint a Bizottság által vizsgált esetben. Ilyenkor az előny a kedvezményezett vállalkozás versenytársaira kivetett adó megfizetéséből ered.

91 A felperes úgy véli, hogy a jelen ügyben a 8/2009. sz. törvény 6. cikkében előírt adó és a támogatási intézkedés között ilyen szoros kapcsolat áll fenn. Először is az említett adót azért vetették ki rá, hogy ellentételezzék az RTVE részéről a közszolgáltatás ellátásával kapcsolatban felmerülő költségeket. Ennélfogva az RTVE magából azon tényből eredően kapja meg a támogatást, hogy valamely versenytársat adónak vetik alá. Minél magasabb az adó, annál jelentősebb a versenyelőny. Továbbá azon tény, hogy az RTVE-nek nyújtott támogatás nem korlátozódik az adómentességre, hanem az említett adóból származó bevételt az RTVE-nek utalják, nem kérdőjelezi meg e megállapítást, hanem megerősíti az említett adó és a támogatási intézkedés közötti kapcsolatot, mivel megerősíti az RTVE versenyelőnyét. Ezenkívül a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata keretében meg kell vizsgálni a támogatásnak az érintett piac konkrét összefüggéseiben kifejtett hatásait, tehát figyelembe kell venni a többi vállalkozást érő versenyhátrányt.

92 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az EUM-Szerződés elhatárolja egyrészről az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat, másrészről pedig a tagállamok adórendelkezéseire vonatkozó szabályokat. Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében főszabály szerint a valamely kötelező

hozzájárulás fizetésére kötelezett személyek nem hivatkozhatnak arra, hogy a más személyeknek biztosított mentesség állami támogatásnak minősül, annak érdekében, hogy kivonják magukat az említett hozzájárulás megfizetése alól (lásd a Bíróság C-390/98. sz. Banks-ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6117. o.] 80. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

93 Márpedig a felperes által képviselt megközelítés ezen elv megkérdőjelezésére irányul. E megközelítés szerint ugyanis valamely vállalkozás bármely adó beszedésével szemben tiltakozhatna kizárólag arra hivatkozva, hogy az olyan előny finanszírozására szolgál, amelyből egy vele versenyviszonyban lévő vállalkozás részesül.

94 Kétségtelen, hogy ebben az összefüggésben a felperes helyesen érvel azzal, hogy a Bíróság a C-526/04. sz. Laboratoires Boiron ügyben 2006. szeptember 7-én hozott ítéletének (EBHT 2006., I-7529. o.) 27. és 48. pontjában megállapította, hogy abban az esetben, ha a kötelező hozzájárulás beszedése támogatásnak minősül, az adófizetésre kötelezett vállalkozások tiltakozhatnak annak megfizetése ellen.

95 A felperes állításával ellentétben azonban ezen ítéletből nem lehet arra következtetni, hogy ahhoz, hogy az adó a támogatás szerves részét képezze, és a támogatás finanszírozására szolgáló adó megfizetésére kötelezett vállalkozás tiltakozhasson annak megfizetése ellen, elegendő az, hogy a vállalkozás versenyviszonyban áll a támogatás kedvezményezettjével.

96 A Bíróság által a fenti 94. pontban hivatkozott Laboratoires Boiron ügyben hozott ítéletben követett megközelítést ugyanis igazolták ezen ügy sajátos körülményei.

97 A fenti 94. pontban hivatkozott Laboratoires Boiron ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügy gyógyszerek franciaországi forgalmazására vonatkozott, ahol a forgalmazásnak két, egymással közvetlenül versengő csatornája volt, azaz a nagykereskedők általi, illetve a közvetlen értékesítést végző laboratóriumok általi forgalmazás. A szóban forgó járulék kizárólag a gyógyszerek gyógyszer-laboratóriumok általi közvetlen értékesítését terhelte. A járulék arra irányult, hogy kiegyenlítse a két forgalmazási csatorna közötti verseny feltételeit, amelyek a francia jogalkotó szerint a csak a nagykereskedőket terhelő közszolgáltatási kötelezettségek fennállása miatt torzultak.

98 A fenti 94. pontban hivatkozott Laboratoires Boiron ügyben hozott ítéletben a Bíróság figyelembe vette az ezen ügyben szóban forgó járulék két sajátos jellemzőjét. Egyrészről megállapította, hogy nincs szó általános hatályú adóról, hanem a járulékfizetők körét aszimmetrikusan a vállalkozások egy kategóriájára terjesztették ki, és a járulékfizetés alól mentesülnek a közvetlen versenytárs vállalkozások (az ítélet 32–34. pontja). Másrészről a Bíróság megállapította, hogy a nagykereskedők mentessége szándékos célkitűzésnek, sőt, a járulék fő célkitűzésének minősül, mivel a két forgalmazási csatorna közötti verseny feltételeit kívánja kiegyenlíteni (az ítélet 35. pontja).

99 A jelen ügyben szóban forgó adóintézkedések, azaz a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés nem hasonlítható a fenti 94. pontban hivatkozott Laboratoires Boiron ügyben hozott ítéletben vizsgált adóintézkedéshez.

100 Ugyanis először is az említett adók beszedésének fő célja nem az, hogy kiegyenlítse az RTVE és a többi gazdasági szereplő közötti verseny feltételeit, hanem az, hogy gondoskodjon az RTVE finanszírozásáról.

101 Másodszor a jelen ügyben szóban forgó adóintézkedések és a támogatási intézkedés közötti kapcsolat kevésbé szoros, mint a fenti 94. pontban hivatkozott Laboratoires Boiron ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben. Ez utóbbi ügyben az adóintézkedés és a támogatási intézkedés között olyan lényegi kapcsolat állt fenn, amely nem tette lehetővé az egyiknek a másiktól való megkülönböztetését. Mivel a támogatás kizárólag a vállalkozások egy bizonyos kategóriájára kivetett kötelező hozzájárulásban állt, az adóintézkedés – uniós joggal való összeegyeztethetetlensége miatti – alkalmazhatatlansága közvetlenül

a támogatás megszűnését eredményezte. A jelen ügyben viszont a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított adóintézkedéseknek az uniós joggal való esetleges összeegyeztethetetlenségük miatti esetleges alkalmazhatatlansága nem eredményezi közvetlenül az RTVE-nek nyújtott támogatás megkérdőjelezését. Amint ugyanis a fenti 80. pontban kifejtésre került, abban az esetben, ha az RTVE-nek nyújtott támogatás finanszírozási módja az uniós joggal összeegyeztethetetlen, a 8/2009. sz. törvény 2. cikkének (2) bekezdése és a 17/2006. sz. törvény 33. cikke értelmében a spanyol állam köteles kiegyenlíteni az RTVE rendelkezésére álló pénzügyi források és a közszolgáltatási kötelezettségei teljesítése során felmerülő teljes költségek közötti különbséget.

102 Harmadszor hangsúlyozni kell, hogy a fenti 94. pontban hivatkozott Laboratoires Boiron ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben a támogatás nagyságát kizárólag az adó összege határozta meg. Amint ugyanis Tizzano főtanácsnok ezen ügyre vonatkozó indítványának 47. pontjában megállapította, az az előny, amelyet a kedvezményezettek amiatt élveznek, hogy versenytársaik a vitatott járulék hatálya alá tartoznak, szükségszerűen e járulék mértékétől függ. A jelen ügyben viszont a támogatás összegét elsősorban a közszolgáltatási feladattal kapcsolatos kötelezettség teljesítésének nettó költségei határozzák meg. Kétségtelen, hogy a 8/2009. sz. törvény által előírt adók megfizetésére vonatkozó kötelezettség további versenyhátránnyal járhat az RTVE-vel versenyben lévő magánszereplők számára. Márpedig e tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy kizárólag azon tény, hogy valamely, a támogatás finanszírozásához való hozzájárulást célzó adót valamely vállalkozásra kivetnek, a támogatás vele versenyben lévő kedvezményezettjére azonban nem, nem elegendő annak megállapításához, hogy az adó az említett támogatás szerves részét képezi (a fenti 56. pontban hivatkozott Distribution Casino France és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 40–43. pontja).

103 Ennélfogva a felperes érvelésével ellentétben a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés nem hasonlítható a fenti 94. pontban hivatkozott Laboratoires Boiron ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben hozott adóintézkedéshez.

104 Ennélfogva a Bizottság nem követett el hibát akkor, amikor a megtámadott határozatban megállapította, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított adóintézkedés és az e törvény által bevezetett támogatási elemek között nem áll fenn olyan elég szoros kapcsolat, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy ezen adóintézkedések a támogatási intézkedés szerves részét képezik.

105 Ennélfogva a második részt el kell utasítani.

A Bizottság ellentmondásos megközelítésére alapított, harmadik részről

106 A felperes úgy érvel, hogy a megtámadott határozat indokolása ellentmondásos, mivel megállapítva azt, hogy az RTVE finanszírozási rendszerének módosítását különösen a 8/2009. sz. törvény 6. cikke szerinti adó bevezetése miatt be kellett jelenteni, a Bizottság hallgatólagosan elismerte, hogy ezen adó a támogatás szerves részét képezi.

107 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a felperes érvelésével ellentétben a Bizottság a megtámadott határozat (48)–(55) preambulumbekezdésében nem állapította meg, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett három adóintézkedést új támogatásnak kell tekinteni. Az említett határozat (50) preambulumbekezdésében ugyanis a Bizottság csupán azt állapította meg, hogy az említett törvény által bevezetett új állami finanszírozási források új támogatási elemeknek minősülnek. Márpedig semmilyen ellentmondás nincs egyrészről a Bizottság azon megállapítása között, miszerint az e törvény által bevezetett új állami finanszírozási források új támogatási elemeknek minősülnek, másrészről pedig az e határozat (66) preambulumbekezdésében foglalt azon megállapítása között, miszerint az ugyanezen törvény által ezen új finanszírozási források finanszírozása érdekében bevezetett három adóintézkedés nem képezi e támogatás szerves részét.

108 Következésképpen a harmadik részt is, és ennélfogva az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

*Az EUMSZ 49. cikk és az EUMSZ 63. cikk megsértésére alapított, harmadik jogalapról*

109 A harmadik jogalappal a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által támogatott felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 63. cikket. A 8/2009. sz. törvény 6. cikkében előírt adó, amely az RTVE-nek nyújtott támogatás szerves részét képezi, sérti az EUM-Szerződés említett cikkeit.

110 A Spanyol Királyság és az RTVE által támogatott Bizottság vitatja ezen érveket. Egyébiránt a Bizottság azt állítja, hogy a felperes által előadott érvek egy része elfogadhatatlan.

111 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy amennyiben a felperes az EUMSZ 49. cikk és az EUMSZ 63. cikk megsértését állítja, a 8/2009. sz. törvény 6. cikkében előírt adóintézkedés e rendelkezésekkel való összeegyeztethetetlenségére hivatkozik. Márpedig, mivel ezen adóintézkedés nem képezi a támogatás szerves részét, a Bizottság a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárás keretében nem volt köteles megvizsgálni az EUMSZ 49. cikkel és az EUMSZ 63. cikkel való összeegyeztethetőségét.

112 Ennélfogva a harmadik jogalapot el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene a Bizottság által előadott elfogadhatatlansági kifogásról.

*Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított, második jogalapról*

113 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által támogatott felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdését, amikor olyan támogatási programot engedélyezett, amely nem tartja tiszteletben az arányosság elvét. Az RTVE finanszírozási rendszere az általános érdekkel ellentétesen torzítja a tartalmak megszerzésének piacán és a tévénézők lejjebb lévő piacán fennálló versenyt. A felperes azt állítja, hogy a tévénézők piacán és a tartalmak megszerzésének piacán versenyben van az RTVE-vel. A 8/2009. sz. törvény és különösen annak 6. cikke a közös érdekkel ellentétesen torzítja versenyt az érintett piacokon. Az RTVE kettős előnnyel rendelkezik, mivel egyrészről finanszírozását állandóvá tették, sőt meg is emelték, másrészről pedig versenytársainak beruházási kapacitása csökkent. Ezen előny lehetővé teszi számára olyan versenyellenes magatartások tanúsítását, amelyek a közszolgáltatási kötelezettségeinek teljesítéséhez nem szükségesek. Az RTVE által a filmközvetítési jogok területén tanúsított versenyellenes magatartás egyértelmű példáját jelenti az ingyenes televíziózási időszakban való sugárzáshoz való jogoktól eltérő jogok megszerzése, úgymint valamely film bemutatásához való kizárólagos jognak vagy a film fizetős televíziózási időszakban való sugárzásához való jognak a megszerzése, valamint azon nyomás, amelyet az RTVE gyakorol a fizetős televíziózási időszakok tartamának csökkentése érdekében. A jelentős kereskedelmi értékkel bíró sportesemények továbbközvetítését illetően az RTVE aránytalan összegeket kínál a jogok megszerzése érdekében, ezáltal mesterségesen megemeli az árakat olyan összegig, amelyet a versenytársai nem tudnak megfizetni. A felperes szerint az RTVE e magatartása a tévénézők piacán fennálló helyzetét is érinti, mivel műsorajánlata szegényessé válik, ami érinti az előfizetéseit. Az ingyenes televíziós szolgáltatókkal ellentétben a fizetős televíziós szolgáltatók nem húznak hasznot az RTVE reklámjainak eltörléséből. Egyébiránt a felperesnek nincs lehetősége arra, hogy „triple play” szolgáltatásokat nyújtson. Az RTVE-vel szemben előírt korlátok nem elegendők ezen aránytalan versenytorzítások megszüntetésére. Először is annak a tilalma, hogy az RTVE a bevételeit arra használja, hogy a jelentős kereskedelmi értékkel bíró tartalmakkal kapcsolatos jogok megszerzése keretében túllicitáljon, nem hatékony, mivel az RTVE-re bízott közszolgáltatási feladat magában foglalja a jelentős kereskedelmi értékkel bíró tartalmak megszerzését. Továbbá a sportesemények továbbközvetítési jogának megszerzéséhez előírt költségvetési felső határ hatástalan. Egyébiránt a prémiumfilmek közvetítésével kapcsolatban előírt, a nagy nemzetközi filmgyárak által készített és

nemrégiben bemutatott 52 filmet meg nem haladó korlát nem elegendő. Végül azon korlát, miszerint a magán televíziós szolgáltatókra kivetett adó nem haladhatja meg az egyes évekre tervezett bevételek 20%-os felső határát, hatástalan.

114 A Spanyol Királyság és az RTVE által támogatott Bizottság vitatja ezen érveket.

115 E tekintetben előzetesen emlékeztetni kell az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének tartalmára, valamint arra a jogi háttérre, amelybe illeszkedik.

116 Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése szerint az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozások olyan mértékben tartoznak a Szerződések szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását. Egyébiránt e rendelkezés előírja, hogy a kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes az Unió érdekeivel.

117 Ahhoz, hogy valamely, az EUMSZ 107. cikk értelmében vett állami támogatást az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése értelmében a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen nyilvánítani, a következő feltételeknek kell teljesülniük: egyrészről az érintett gazdasági szereplőt olyan hatósági jogi aktus útján kell megbízni általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásával, amely egyértelműen meghatározza a szóban forgó általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtására vonatkozó kötelezettségeket; másrészről az említett gazdasági szereplő nem kaphat túlzott ellentételezést, és az állami finanszírozás nem érintheti aránytalanul a külső piacon fennálló versenyt (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-289/03. sz., BUPA és társai kontra Bizottság ügyben 2008. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-81. o.] 181. és 222. pontját).

118 A jelen ügyben a felperes nem kérdőjelezi meg a Bizottság azon megállapításait, amelyek szerint az RTVE-t olyan hatósági jogi aktus útján bízták meg általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásával, amely egyértelműen meghatározza az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtására vonatkozó kötelezettségeket.

119 Egyébiránt a felperes nem kérdőjelezi meg kifejezetten a Bizottság azon következtetését sem, amely szerint nem áll fenn túlkompenzáció veszélye. Kétségtelenül előadja, hogy a 8/2009. sz. törvény értelmében az RTVE jelentősebb bevételekkel rendelkezik, mint korábban. Ezen érvet azonban annak bizonyítására hozza fel, hogy az RTVE-nek a verseny torzítására való képessége nőtt.

120 A felperes azonban egyrészről úgy érvel, hogy a 8/2009. sz. törvény lehetővé teszi azt, hogy az RTVE a tartalmak megszerzésének piacán túllicitáljon, másrészről pedig, hogy az RTVE javára bevezetett támogatási program a közös érdekkel ellentétes mértékben torzítja a versenyt.

Az RTVE versenyellenes magatartásának veszélyére vonatkozó, első részről

121 A felperes előadja, hogy a Bizottság hibát követett el, amikor jóváhagyta az RTVE 8/2009. sz. törvény által módosított finanszírozási rendszerét, miközben fennállt annak a veszélye, hogy az RTVE a sportesemények továbbközvetítési joga és a filmsugárzási jogok megszerzésének piacán versenyellenes magatartást tanúsít.

122 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell azon elvekre, amelyek a Törvényszék által a Bizottságnak a közszolgáltatások területén és konkrétabban a műsorszolgáltatás területén hozott határozatai felett gyakorolt felülvizsgálatot szabályozzák.

123 Az EUMSZ 14. cikk értelmében az Unió és a tagállamok saját hatáskörükben és a Szerződések alkalmazási körén belül gondoskodnak arról, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások olyan – így különösen gazdasági és pénzügyi – elvek alapján és feltételek mellett működjenek, amelyek

lehetővé teszik rendeltetésük teljesítését. E cikk előírja továbbá, hogy ezeket az elveket és feltételeket a tagállamok arra vonatkozó hatáskörének sérelme nélkül állapítják meg, hogy a Szerződésekkel összhangban gondoskodjanak e szolgáltatások nyújtásáról, más által való ellátásáról, illetve finanszírozásáról.

124 Az EU-Szerződést és az EUM-Szerződést kiegészítő, az általános érdekű szolgáltatásokról szóló 26. jegyzőkönyvből kitűnik, hogy az e szolgáltatásokra vonatkozó közös uniós értékek egyikét jelenti a nemzeti, regionális és helyi hatóságok alapvető szerepe és széles mérlegelési jogköre a tekintetben, hogy hogyan gondoskodjanak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásáról, más által való ellátásáról, illetve megszervezéséről.

125 Az EU-Szerződést és az EUM-Szerződést kiegészítő, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló 29. jegyzőkönyv értelmében a tagállamokban a közcélú műsorszolgáltatás közvetlenül kapcsolódik az egyes társadalmak demokratikus, társadalmi és kulturális igényeihez és a médiapluralizmus megőrzésének követelményéhez. E jegyzőkönyvből kitűnik továbbá, hogy az EUM-Szerződés rendelkezései nem érintik a tagállamok azon hatáskörét, hogy közszolgálati műsorszolgáltatást finanszírozzanak, amennyiben az ilyen finanszírozást a műsorszolgáltató szervezeteknek az egyes tagállamok által rájuk ruházott, meghatározott és megszervezett közszolgálati feladat ellátásához nyújtják, és amennyiben az ilyen finanszírozás az Unión belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekkel ellentétes mértékben, ugyanakkor e tekintetben a közszolgálati feladat megvalósulását is figyelembe kell venni.

126 Ebből következik, hogy a tagállamok a közszolgálati műsorszolgáltatási feladat meghatározását és szervezetének kialakítását illetően széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek (lásd analógia útján a Törvényszék T-568/08. és T-573/08. sz., M6 és TF1 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2010., II-3397. o.] 139. pontját).

127 Ennélfogva a Bizottság által a közszolgálati műsorszolgáltatási feladat meghatározása és szervezetének kialakítása felett gyakorolt ellenőrzés korlátozott (lásd analógia útján a fenti 117. pontban hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 220. pontját).

128 A Bizottság e területen hozott határozatának Törvényszék általi felülvizsgálatát illetően meg kell állapítani, hogy a Bizottság értékelése összetett gazdasági tényekre vonatkozik. Ennélfogva a Bizottság határozatának Törvényszék általi felülvizsgálata még korlátozottabb, mint az érintett tagállam intézkedésének Bizottság általi vizsgálata. A Törvényszék általi felülvizsgálat annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy a szóban forgó intézkedés nyilvánvalóan nem megfelelő-e a követett célhoz viszonyítva (lásd analógia útján a fenti 117. pontban hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 221. és 222. pontját).

129 A fenti megfontolások fényében kell megvizsgálni az arra alapított kifogást, hogy a Bizottság nem vette megfelelően figyelembe annak veszélyét, hogy az RTVE a sportesemények továbbközvetítési joga és a filmsugárzási jogok megszerzésének piacán versenyellenes magatartást tanúsít.

130 Mindenekelőtt a felperes arra alapított érvét illetően, hogy az RTVE finanszírozási rendszere miatt az RTVE számára rendelkezésre álló állami források lehetővé teszik számára, hogy a tartalmak megszerzésének piacán versenyezzen a magánszereplőkkel, emlékeztetni kell arra, hogy a 8/2009. sz. törvény által módosított 17/2006. sz. törvény olyan műsorszolgáltatási feladatot ruház az RTVE-re, amely többek között magában foglalja sportesemények továbbközvetítését és nagy nemzetközi filmgyárak által készített filmek sugárzását. Figyelemmel a közszolgálati műsorszolgáltatás meghatározását illetően a tagállamok rendelkezésére álló széles mérlegelési mozgástérre, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése nem zárja ki azt, hogy valamely tagállam e közszolgáltatás tág meghatározása mellett döntsön, és egy műsorszolgáltató szervezetet bízzon meg kiegyensúlyozott és változatos műsorok nyújtásának feladatával, amely magában foglalhatja sportesemények továbbközvetítését és filmek sugárzását is (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-442/03. sz., SIC

kontra Bizottság ügyben 2008. június 26-án hozott ítéletének [EBHT 2008., II-1161. o.] 201. pontját, valamint T-309/04., T-317/04., T-329/04. és T-336/04. sz., TV2/Danmark és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-2935. o.] 122–124. pontját). Ennélfogva kizárólag azon tény, hogy az RTVE a tartalmak megszerzésének piacán versenyben van a magánszereplőkkel, és bizonyos esetekben ő szerzi meg e tartalmakat, önmagában nem bizonyíthatja azt, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

131 A felperes azonban helyesen hivatkozik arra, hogy az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésével nem egyeztethető össze az, ha valamely műsorszolgáltató szervezet a piacon a magánszereplőkkel szemben versenyellenes magatartást tanúsít úgy, hogy például a tartalmak megszerzésének piacán szisztematikus túllicitáló gyakorlatot folytat. Nem tekinthető úgy, hogy e magatartás szükséges lenne a közszolgáltatási feladatának ellátásához.

132 Márpedig e veszélyt illetően meg kell állapítani, hogy a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének második mondata kimondja, hogy az RTVE semmilyen bevételét nem használhatja fel arra, hogy a jelentős kereskedelmi értékkel bíró tartalmakkal kapcsolatos jogok megszerzése érdekében túllicitálja versenytársait. E rendelkezés tehát kifejezetten megtiltja, hogy az RTVE túllicitáló magatartást folytasson. E tilalmat megismétli a 7/2010. sz. törvény 43. cikkének (7) bekezdése is, amely a megtámadott határozat elfogadásakor hatályban volt, és amelyről a Bizottságnak tudomása volt (a megtámadott határozat (75) preambulumbekezdése).

133 A felperes, noha elismeri a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdése második mondatának létezését, előadja, hogy az nem tette lehetővé annak kizárását, hogy az RTVE szisztematikusan túllicitáljon. E tilalom nem hatékony.

134 E tekintetben először is a felperes előadja, hogy a túllicitálás tilalma nem hatékony, mert az RTVE közszolgáltatási feladata magában foglalja jelentős kereskedelmi értékkel bíró tartalmak megszerzését. Ellenkezőleg, magának e tilalomnak a fennállása is azt bizonyítja, hogy az RTVE magatartása alkalmas a verseny torzítására.

135 Ezen érv nem lehet eredményes.

136 Amint ugyanis a fenti 130. pontban kifejtésre került, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése nem zárja ki sem azt, hogy az RTVE a magánszereplőkkel versenyezzen, sem pedig azt, hogy jelentős kereskedelmi értékkel bíró tartalmakat szerezzen meg, amennyiben erre közszolgálati műsorszolgáltatási feladatának ellátása keretében kerül sor.

137 Másodszor a felperes az RTVE általi jogszerzésekkel kapcsolatos példákat említ, amelyek szerinte alkalmasak annak bizonyítására, hogy az RTVE túllicitálást folytatott.

138 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban csupán annyiban vizsgálta meg az RTVE finanszírozási rendszerének közös piaccal való összeegyeztethetőségét, amennyiben azt a 8/2009. sz. törvény módosította. Ennélfogva e határozat Törvényszék általi felülvizsgálata keretében a felperes által említett példákat csak annyiban lehet figyelembe venni, amennyiben azok alkalmasak annak bizonyítására, hogy a megtámadott határozat elfogadásakor a Bizottság a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének második mondatában és a 7/2010. sz. törvény 43. cikkének (7) bekezdésében foglalt tilalom hatékonyságát illetően nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett.

139 Márpedig, amint a felperes elismerte, az általa említett példák nagy része az RTVE általi olyan jogszerzésekre vonatkoznak, amelyekre a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének második mondatában foglalt tilalom hatálybalépése előtt került sor.

140 Ennélfogva, még ha feltételezzük is, hogy ezen, az RTVE általi jogszerzésekre vonatkozó példák az RTVE versenyellenes magatartását bizonyítják, nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a Bizottság a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének második mondatában és a 7/2010. sz. törvény 43. cikkének (7) bekezdésében foglalt tilalom hatékonyságának értékelését illetően nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

141 Ezzel összefüggésben el kell utasítani a felperes arra alapított érvét is, hogy még ha a RTVE általi jogszerzésekre vonatkozó példákra a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének második mondatában és a 7/2010. sz. törvény 43. cikkének (7) bekezdésében foglalt tilalom hatálybalépését megelőzően került sor, azok továbbra is hatásokat fejtenek ki a jövőre nézve. Amint ugyanis a fenti 138. pontban kifejtésre került, a megtámadott határozat tárgya az RTVE 8/2009. sz. törvény által módosított finanszírozási rendszere, és e jogszerzések nem érinthetik e rendszernek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

142 A felperes által az RTVE versenyellenes magatartásának bizonyítása érdekében az RTVE általi jogszerzésekre vonatkozóan hivatkozott példák között az egyetlen olyan, amelyre a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének második mondatában és a 7/2010. sz. törvény 43. cikkének (7) bekezdésében foglalt tilalom hatálybalépését követően került sor, a 2012–2015-ös években az Európai Labdarúgó-szövetség (UEFA) bajnokok ligájának kódolatlan közvetítésére vonatkozó jogokat érinti. E tekintetben a felperes megemlíti, hogy egy magánszereplő panasszal fordult a spanyol hatóságokhoz, mert úgy vélte, hogy e jogok megszerzését illetően az RTVE túllicitálást folytatott. A felperes úgy véli, hogy e körülmények alkalmasak annak bizonyítására, hogy a szóban forgó tilalom nem hatékony.

143 Márpedig az RTVE általi jogszerzés e példája nem alkalmas annak bizonyítására, hogy akkor, amikor a Bizottság elfogadta a megtámadott határozatot, a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének második mondatában és a 7/2010. sz. törvény 43. cikkének (7) bekezdésében foglalt tilalom hatékonyságának értékelése során nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett.

144 Egyrészről ugyanis meg kell állapítani, hogy a szóban forgó jogszerzésre nem csupán a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének második mondatában és a 7/2010. sz. törvény 43. cikkének (7) bekezdésében foglalt tilalom hatálybalépését követően került sor, hanem a megtámadott határozat elfogadását követően is. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk alapján előterjesztett megsemmisítés iránti kereset esetében valamely uniós aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek alapján kell mérlegelni. Ennélfogva a Bizottság általi értékeléseket kizárólag azon információk fényében kell vizsgálni, amelyekkel a Bizottság az értékelések elvégzésekor rendelkezett (a fenti 75. pontban hivatkozott Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 7. pontja).

145 Másrészről mindenesetre azon körülmény, hogy valamely magánszereplő panaszt nyújtott be a spanyol hatóságokhoz, önmagában nem bizonyíthatja azt, hogy a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének második mondatában és a 7/2010. sz. törvény 43. cikkének (7) bekezdésében foglalt tilalom nem hatékony. Ellenkezőleg, azon tény, hogy a magánszereplő arra kérheti a spanyol hatóságokat, hogy ellenőrizzék az említett tilalom RTVE általi betartását, inkább e tilalom hatékony jellegére utal.

146 Ennélfogva a felperes által az RTVE tiltott túllicitáló gyakorlatának bemutatása érdekében az RTVE általi jogszerzésekre vonatkozóan említett példák nem alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a 8/2009. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének második mondatában és a 7/2010. sz. törvény 43. cikkének (7) bekezdésében foglalt tilalom hatékonyságát.

147 Ennélfogva a felperes nem bizonyította, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el annak veszélyével kapcsolatban, hogy az RTVE a sportesemények továbbközvetítési joga és a filmsugárzási jogok megszerzésének piacán versenyellenes magatartást tanúsít.

148 Következésképpen az első részt el kell utasítani.

A kereskedelemnek az Unió érdekével ellentétes mértékben való érintettségére, illetve befolyásolására alapított, második részről

149 A felperes előadja, hogy az RTVE finanszírozási rendszere torzítja a versenyt, mivel a közös érdekkel ellentétes mértékben érinti a kereskedelmet.

150 Ezzel összefüggésben különbséget kell tenni egyrészről a felperesnek a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés hatásaira vonatkozó érvei, másrészről pedig az RTVE említett törvény által módosított finanszírozási rendszere által előírt támogatási elemek hatásaira vonatkozó érvei között.

151 A felperes arra vonatkozó érveit, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés hatásokat gyakorol a versenyre és a kereskedelemre az Unióban, mint megalapozatlanokat el kell utasítani. E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy ezen adóintézkedések nem képezték az e törvény által bevezetett támogatási intézkedések szerves részét, tehát a Bizottság nem volt köteles figyelembe venni hatásaikat a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárás keretében, amely határozat kizárólag az RTVE javára bevezetett támogatási program közös piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozik (lásd a fenti 111. pontot).

152 Az RTVE 8/2009. sz. törvény által módosított finanszírozási rendszere által előírt támogatási elemek hatásaira vonatkozó felperesi érveket illetően előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének második mondatából kitűnik, hogy a közszolgáltatási feladat ellátása nem befolyásolhatja a kereskedelmet az Unió érdekével ellentétes mértékben, az EU-Szerződést és az EUM-Szerződést kiegészítő, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló 29. jegyzőkönyvből pedig kitűnik, hogy a műsorszolgáltató közintézmény finanszírozása az Unión belüli kereskedelmi feltételeket és a versenyt nem befolyásolhatja a közös érdekkel ellentétes mértékben.

153 Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének második mondatából, valamint az EU-Szerződést és az EUM-Szerződést kiegészítő, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló 29. jegyzőkönyv rendelkezéseiből következik, hogy valamely támogatási program nem igazolható az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének első mondata alapján akkor, ha az olyan mértékben érinti a kereskedelmet és a versenyt, amely ellentétes az Unió érdekével, még akkor sem, ha e program szükséges jellegét nem kérdőjelezték meg.

154 Amint az EU-Szerződést és az EUM-Szerződést kiegészítő, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló 29. jegyzőkönyvből kitűnik, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésében előírt feltételek értékelésekor figyelembe kell venni a közszolgálati műsorszolgáltatási feladat megvalósulását, amelyet a tagállamok határoznak meg, és amely közvetlenül kapcsolódik az egyes társadalmak demokratikus, társadalmi és kulturális igényeihez, valamint a médiapluralizmus megőrzésének követelményéhez.

155 Ebből következik, hogy ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy valamely közszolgálati műsorszolgáltatási feladattal megbízott gazdasági szereplő javára bevezetett támogatási program nem felel meg az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének második mondatában előírt feltételnek, a támogatási programnak lényegesen, és olyan mértékben kell befolyásolnia a kereskedelmet és a versenyt, amely a tagállamok által követett célkitűzésekhez képest nyilvánvalóan aránytalan.

156 A fenti megfontolások fényében kell megvizsgálni a felperes által előadott érvek megalapozottságát.

157 Először is, amennyiben a felperes azzal érvel, hogy az RTVE finanszírozási rendszere torzítja a versenyt, mert lehetővé teszi ez utóbbi számára, hogy a sportesemények továbbközvetítését és a nagy nemzetközi filmgyárak által készített filmek sugárzását illetően magánszereplőkkel versenyezzen, elegendő emlékeztetni arra, hogy az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése nem zárja ki a közszolgálati

műsorszolgáltatási feladat tág meghatározását. E körülmény önmagában tehát nem alkalmas annak bizonyítására, hogy az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének második mondatában előírt feltétel nem teljesül.

158 Másodszor a felperes azt állítja, hogy tevékenységét érinti az RTVE finanszírozási rendszere, aminek következtében a műsorajánlata szegényessé vált, és ez hátrányosan érinti az előfizetéseit.

159 Márpedig, még ha feltételezzük is egyrészről azt, hogy a felperes által hivatkozott kár bizonyított, másrészről pedig azt, hogy e kár az RTVE-nek tudható be, nem pedig a felperessel a spanyol piacon versenyben álló más magánszereplők magatartásának, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy ez a versenyt és a kereskedelmet a Spanyol Királyság által követett célkitűzésekhez képest nyilvánvalóan aránytalanul befolyásolja.

160 Ahhoz ugyanis, hogy meg lehessen állapítani ilyen befolyásolás fennállását, bizonyítani kellene, hogy a műsorszolgáltatás spanyol piacán magánszereplőként folytatott tevékenységet az RTVE 8/2009. sz. törvény által módosított finanszírozási rendszere kizárja vagy rendkívül megnehezíti.

161 Márpedig e tekintetben meg kell állapítani, hogy a 8/2009. sz. törvény az RTVE tevékenységét illetően korlátokat ír elő annak biztosítása érdekében, hogy az a magánszereplők tevékenységét ne érintse aránytalanul.

162 Ugyanis először is a 8/2009. sz. törvény 3. cikkének (2) bekezdése előírja az RTVE költségvetésének 1200 millió eurós maximális felső határát. Ennélfogva a közszolgáltatási feladat meghatározásától és megszervezésétől függetlenül az RTVE gazdasági dimenziójának korlátozottnak kell maradnia. E felső határt illetően a Bizottság a megtámadott határozat (71) preambulumbekezdésében megállapította, hogy ezen összeg megfelel azon átlagos költségvetésnek, amellyel az RTVE a vegyes finanszírozási rendszerben rendelkezett, és nincs semmi ok annak feltételezésére, hogy a reklámok eltörlése az RTVE tényleges költségeinek jelentős csökkenésével járhat.

163 Ezt követően ki kell emelni, hogy az említett törvény 9. cikke (1) bekezdésének i. pontja kimondja, hogy az RTVE a beszerzésekre, vásárlásokra és külső szolgáltatásokra előirányzott teljes éves költségvetés legfeljebb 10%-át fordíthatja általános érdeklődésre számot tartó és nagy társadalmi jelentőségű hivatalos sporteseményekre vonatkozó sugárzási jogok megszerzésére, amelyeket a programszerződésben állapítanak meg, az olimpiai és a paraolimpiai játékok kivételével.

164 Egyébiránt e törvény 9. cikke (1) bekezdésének m. pontja kimondja, hogy az RTVE összes csatornáján nézettségi csúcsidőben évente legfeljebb 52, a nagy nemzetközi filmgyárak által készített és nemrégiben bemutatott filmet sugározhat. Olyan filmekről van szó, amelyeket a mozikban már bemutattak, és amelyek első bemutatója óta kettő–négy év eltelt.

165 Márpedig a felperes nem fejtette ki, hogy a fenti 162–164. pontban említett korlátok ellenére miért lenne kizárva vagy rendkívül megnehezítve a műsorszolgáltatás spanyol piacán magánszereplőként folytatott tevékenység.

166 Ebből következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett volna az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének második mondatában, valamint az EU-Szerződést és az EUM-Szerződést kiegészítő, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló 29. jegyzőkönyvben foglalt, a versenynek vagy a kereskedelemnek az Unió érdekével ellentétes módon való érintettségére vonatkozó feltételt illetően.

167 Ennélfogva az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése második mondatának megsértésére alapított részt el kell utasítani.

A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által a második jogalappal kapcsolatban előadott többi kifogásról

168 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España előadja, hogy a Bizottság az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdését és az EUMSZ 296. cikket megsértve engedélyezte az RTVE 8/2009. sz. törvény által módosított finanszírozási rendszerét, noha az a túlkompenzáció veszélyével járt, és a Bizottság e tekintetben nem adott megfelelő indokolást. A nemzeti hatóságok által a túlkompenzáció veszélyével kapcsolatban kifejezésre juttatott kétségek ellenére a Bizottság a megtámadott határozat (71) preambulumbekezdésében annak megállapítására szorítkozott, hogy az RTVE-nek továbbra is nagy nézőszámot kell megnyernie, és a reklámok megszüntetése további műsorok finanszírozását és sugárzását teszi szükségessé. Különösen nem fejtette ki azt, hogy az RTVE költségvetésében előirányzott összeg mely okokból tűnik „prudensnek”.

169 A Bizottság előadja, hogy új jogalapokról van szó, amelyek nem tartoznak a kereset tárgyához, következésképpen elfogadhatatlanok. Végeredményben pedig nem megalapozottak.

170 A Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást illetően, amely az Európai Unió Bírósága alapokmánya 40. cikkének negyedik bekezdésén alapul, amely rendelkezés az említett alapokmány 53. cikke és az eljárási szabályzat 116. cikkének 3. §-a értelmében a Törvényszékre is alkalmazandó, emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróság az egyes ügyek körülményei alapján jogosult mérlegelni, hogy a megfelelő igazságszolgáltatás indokolja-e valamely jogalap anélkül történő érdemi elutasítását, hogy a bíróság előzetesen határozna az elfogadhatóságáról (a Törvényszék T-171/02. sz., Regione autonoma della Sardegna kontra Bizottság ügyben 2005. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2123. o.] 155. pontja).

171 A jelen ügy körülményei között a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az eljárásgazdaságosság érdekében már most meg kell vizsgálni a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által a második jogalappal kapcsolatban hivatkozott kifogások megalapozottságát, anélkül hogy előzetesen határozni kellene elfogadhatóságukról, mivel e kifogások az alább kifejtett okokból mindenképpen megalapozatlanok.

172 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által előadott kifogások a megtámadott határozat (67)–(73) preambulumbekezdésében foglalt indokokra vonatkoznak, amely preambulumbekezdésekben a Bizottság megvizsgálta, hogy fennáll-e a túlkompenzáció veszélye, és megállapította, hogy semmi nem utal arra, hogy az RTVE közszolgáltatási kötelezettségének becsült éves ellentételezése meghaladná e szolgáltatás ésszerűen előre látható költségeit, vagy végeredményben meghaladná a közszolgáltatás nettó költségeit. A Bizottság a (71) preambulumbekezdésben a következőket jegyezte meg:

„Spanyolország […] bizonyította, hogy a tervezett költségvetés továbbra is összhangban áll a korábbi évek tervezett éves költségeivel, és hogy nincs semmi ok annak feltételezésére, hogy most vagy a közeljövőben a reklámok egyszerű eltörlése jelentősebb költségcsökkenéssel járna. Az RTVE-nek továbbra is nagy nézőszámot kell megnyernie, és a reklámok megszüntetése további műsorok finanszírozását és sugárzását teszi szükségessé. Az előző évek számadataival összevetve (1177 millió EUR 2007-ben, 1222 millió EUR 2008-ban és 1146 millió EUR 2009-ben) és figyelembe véve mind a korábban a reklámoknak fenntartott adásidő kitöltéséhez szükséges műsorok járulékos költségeit (104 millió EUR), mind a megmaradó kereskedelmi bevételeket (a számítások szerint alig 25 millió EUR), a költségvetésben tervezett költségek 1200 millió EUR összegben megállapított plafonja, amely a tervezett éves költségek azon összege, amely a közszolgálat kompenzációjára ésszerűen tervezhető, prudensnek tűnik. Továbbá egy műsorszolgáltató közintézmény tényleges nettó költségei kompenzációjának elve szükségszerűen tartalmazza annak a reklámpiacon mutatkozó bevételi ingadozások elleni védelmét.”

173 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España egyrészről az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésére, másrészről pedig az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik.

– Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított kifogásról

174 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España előadja, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdését, mivel az RTVE pénzügyi rendszerét anélkül engedélyezte, hogy garantálta volna, hogy az nem jár a túlkompenzáció veszélyével.

175 Először is a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España azt állítja, hogy a megtámadott határozat (71) preambulumbekezdésében a Bizottság nem végzett elég részletes vizsgálatot.

176 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amint a fenti 171. pontban kifejtésre került, ahhoz, hogy az EUMSZ 107. cikk értelmében vett állami támogatást az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése értelmében a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen tekinteni, az általános gazdasági érdekű szolgáltatással megbízott gazdasági szereplő nem kaphat túlzott ellentételezést.

177 A jelen ügyben a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España nem kérdőjelezi meg a Bizottság azon megállapításait, amelyek szerint az RTVE-t olyan hatósági jogi aktus útján bízták meg általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásával, amely egyértelműen meghatározza az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtására vonatkozó kötelezettségeket.

178 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España viszont úgy véli, hogy a Bizottságnak a megtámadott határozat (73) preambulumbekezdésében foglalt azon megállapítása, miszerint semmi nem utal arra, hogy az RTVE közszolgáltatási kötelezettségének becsült éves ellentételezése meghaladná e szolgáltatás ésszerűen előre látható költségeit, vagy végeredményben meghaladná a közszolgáltatás nettó költségeit, hibás, mivel a Bizottság nem vizsgálta meg megfelelően a túlkompenzáció veszélyét.

179 E tekintetben előzetesen meg kell állapítani, hogy a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España csak az RTVE finanszírozási rendszere által előírt ellenőrzési mechanizmusok egyikének megkérdőjelezésére szorítkozik, miközben e rendszer egy sor ellenőrzési mechanizmusról rendelkezik, amelyek azt kívánják biztosítani, hogy az RTVE csak a feladatának ellátásához szükséges eszközöket kapja meg.

180 Ezzel összefüggésben először is ki kell emelni, hogy az RTVE tevékenységének gazdasági dimenzióját a ráruházott közszolgáltatási kötelezettségekre tekintettel határozták meg. Így a 8/2009. sz. törvény 3. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, hogy az RTVE tevékenységét egy, a jogalkotó által jóváhagyott, kilencéves időtartamra szóló keretfeladatban (lásd a 17/2006. sz. törvény 4. cikkének (1) bekezdését), valamint a keretfeladatot pontosan meghatározó, a kormány által jóváhagyott és hároméves időtartamra szóló programszerződésekben határozták meg (lásd a 17/2006. sz. törvény 4. cikkének (2) bekezdését). Ezen aktusoknak tartalmazniuk kell az RTVE tevékenységének gazdasági dimenziójára, valamint az éves növekedésének korlátaira vonatkozó információkat, mivel az említett gazdasági dimenziót a ráruházott közszolgáltatási kötelezettségek figyelembevételével kell meghatározni.

181 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy az RTVE finanszírozási forrásait úgy alakították ki, hogy kizárják a túlkompenzációt. Amint a fenti 6–9. pontban kifejtésre került, az RTVE-t különböző, a 8/2009. sz. törvény 2. cikkének (1) bekezdésében felsorolt forrásokból finanszírozzák. A fő forrásokat egyrészről az említett törvény 4–6. cikkében bevezetett, illetve módosított három adóintézkedésből származó bevételek, másrészről pedig a törvény 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett, a spanyol állam általános költségvetéséből származó éves ellentételezés teszi ki. Az éves ellentételezés összegének meghatározása tehát lehetővé teszi azon bevételek tervezett összegének kiigazítását, amelyek az adott évben az RTVE rendelkezésére állnak. Márpedig az éves ellentételezés összegét

illetően a 17/2006. sz. törvény 33. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy azt úgy kell meghatározni, hogy ezen ellentételezés és az RTVE rendelkezésére álló egyéb bevételek együttes összege ne haladja meg az RTVE által a szóban forgó költségvetési évben ellátandó közszolgáltatási kötelezettségek költségeit.

182 Egyébiránt a 8/2009. sz. törvény által módosított 17/2006. sz. törvény 33. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy amennyiben az év végén megállapítják, hogy az RTVE által kapott ellentételezés meghaladja a szóban forgó év során a közszolgálati műsorszolgáltatási kötelezettség teljesítése során felmerült nettó költségeket, azt a többletet, amely nem kerül a tartalékalapba, levonják a spanyol állam általános költségvetésében a következő évre előirányzott összegekből.

183 Végül az RTVE pénzügyi rendszere *ex post* ellenőrzési elemekről is rendelkezik. Amint a Bizottság a megtámadott határozat (72) preambulumbekezdésében megjegyezte, az RTVE finanszírozási rendszere először is előír egy belső ellenőrzésből, a spanyol állami közigazgatás általános intervenciós hatósága által elvégzett vizsgálatból és egy erre szakosodott magánvállalkozás által lefolytatott külső ellenőrzésből álló költségvetési ellenőrzési mechanizmusokat, másodszor előírja a közszolgáltatási feladat ellátásának és az RTVE éves beszámolójának a spanyol Parlament és a spanyol audiovizuális hatóság általi ellenőrzését, harmadszor pedig a spanyol Számvevőszék általi ellenőrzést.

184 Kétségtelen, hogy a fenti 180–183. pontban említett ellenőrzési mechanizmusok elvont jellegűek. Emlékeztetni kell azonban arra, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban megvizsgálta a támogatási program közös piaccal való összeegyeztethetőségét. Ennélfogva jogosult volt annak vizsgálatára szorítkozni, hogy létezik-e elegendő ellenőrzési mechanizmus annak biztosításához, hogy az RTVE által e program alapján adott évre kapott támogatás teljes összege ne haladja meg a rábízott műsorszolgáltatási feladat ellátásának nettó költségeit.

185 Meg kell állapítani, hogy a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España nem ad elő olyan érvet, amely konkrétan megkérdőjelezné a fenti 180–183. pontban említett ellenőrzési mechanizmusok hatékonyságát. Annyiban, amennyiben előadják, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem hivatkozhatott volna az RTVE finanszírozására vonatkozó korábbi határozataira, emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság csak annyiban volt köteles megvizsgálni az RTVE létező finanszírozási rendszere elemeinek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét, amennyiben azokat a 8/2009. sz. törvény érintette. Ennélfogva, mivel az RTVE korábbi finanszírozási rendszerében előírt ellenőrzési mechanizmusok hatékonyságát nem kérdőjelezték meg a 8/2009. sz. törvény általi módosítások, semmi nem akadályozta azt, hogy a Bizottság az e mechanizmusokra vonatkozó korábbi elemzésére utaljon.

186 Másodszor konkrétabban a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España azon kifogásait illetően, amelyek a Bizottságnak a megtámadott határozat (71) preambulumbekezdésében foglalt értékeléseire vonatkoznak, először is meg kell vizsgálni a 8/2009. sz. törvény 3. cikkének (2) bekezdésében előírt 1200 millió eurós összeg funkcióját, majd pedig azt, hogy a Bizottság által elvégzett vizsgálat elégtelen volt-e.

187 Az 1200 millió eurós összeg funkcióját illetően először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság nem hagyott jóvá olyan finanszírozási rendszert, amely szerint az RTVE adott évre vonatkozóan ilyen nagyságú költségvetéssel rendelkezik. Amint ugyanis a fenti 180–183. pontban kifejtésre került, a 8/2009. sz. törvény mechanizmusokról rendelkezik annak biztosítása érdekében, hogy az RTVE-nek nyújtott támogatás megfeleljen a közszolgáltatási kötelezettségei teljesítésével járó nettó költségeknek. A 8/2009. sz. törvény 3. cikkének (2) bekezdése tehát az RTVE költségvetését illetően 1200 millió eurós abszolút felső határt ír elő, tehát egy olyan felső határt, amelyet nem lehet túllépni, noha az RTVE költségvetése magasabb is lehetne, ha az egyetlen releváns kritérium a közszolgáltatási kötelezettségeinek teljesítésével járó költségek lennének. E felső határt alkalmazva az RTVE költségvetése nem haladhatja meg az 1200 millió eurót kitevő maximális összeget, alacsonyabb azonban lehet, ha a közszolgáltatási feladat ellátásával járó költségek az adott évben alacsonyabbak.

188 Ebből először is az következik, hogy el kell utasítani a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España arra alapított kifogását, hogy az RTVE közszolgáltatási kötelezettségeinek teljesítésével járó költségek adott esetben az 1200 millió eurós összeg alatt maradhatnak. A fenti 180–183. pontban említett ellenőrzési mechanizmusok ugyanis biztosítják, hogy ilyen esetben az adott évre nyújtott támogatás összege a közszolgálati műsorszolgáltatási kötelezettségek teljesítésével kapcsolatban felmerült nettó költségekre korlátozódjon.

189 Ezt követően a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España azon kifogásait illetően, hogy a Bizottság által az 1200 millió eurós maximális felső határral kapcsolatban végzett vizsgálat nem volt elég alapos, emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok a közszolgálati műsorszolgáltatás végrehajtása ellentételezésének meghatározását illetően széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, és a közszolgálati műsorszolgáltatási kötelezettség ellentételezése arányos jellegének vizsgálatát illetően a Bizottság által végzett vizsgálat korlátozott, a Bizottság határozatának Törvényszék általi felülvizsgálata pedig még korlátozottabb (lásd a fenti 126–128. pontot). A Törvényszék felülvizsgálata tehát annak vizsgálatára korlátozódik, hogy a Bizottság nem követett-e el nyilvánvaló mérlegelési hibát.

190 Márpedig a jelen ügyben a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által előadott egyetlen érv sem alkalmas annak bizonyítására, hogy a megtámadott határozat (71) preambulumbekezdésében kifejtett megfontolásokat, amely preambulumbekezdés szerint az 1200 millió eurós felső határ prudensnek tűnik, nyilvánvaló mérlegelési hiba jellemzi.

191 Először is, amint a Bizottság a megtámadott határozat (71) preambulumbekezdésében megjegyezte, az 1200 millió eurós összeg megfelel azon átlagos költségvetésnek, amellyel az RTVE a vegyes finanszírozási rendszerben rendelkezett.

192 Másodszor a megtámadott határozat (71) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság egyrészről figyelembe vette a korábban a reklámoknak fenntartott adásidő kitöltéséhez szükséges 104 millió eurót kitevő járulékos költségeknek, valamint a 8/2009. sz. törvény által a műsorok tekintetében az RTVE-vel szemben megállapított további közszolgáltatási kötelezettségek teljesítése során felmerülő költségeknek a fennállását, másrészről pedig megállapította, hogy nincs semmi ok annak feltételezésére, hogy a reklámok eltörlése az RTVE tényleges költségeinek jelentős csökkenésével járhat.

193 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España állításával ellentétben e megfontolások nem nyilvánvalóan tévesek. Nem bizonyított ugyanis, hogy a közszolgáltatási feladat ellátása során az RTVE részéről felmerülő költségek lényegesen alatta maradnának azon költségeknek, amelyek a 17/2006. sz. törvény rendszere keretében merültek fel nála. Kétségtelen, hogy a Bizottság a megtámadott határozat (59) preambulumbekezdésében megállapította, hogy azon tény, hogy az RTVE reklámpiacról való kivonása hozzájárulhat a közszolgáltatási feladat megerősödéséhez, mivel a műsorok kevésbé függnek kereskedelmi megfontolásoktól és a kereskedelmi bevételek ingadozásaitól. A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España érvelésével ellentétben azonban kizárólag azon tény alapján, hogy az RTVE olyan gazdasági szereplővé vált, amely nincs többé alávetve a reklámpiacon való részvétellel járó kereskedelmi nyomásnak, nem lehet arra következtetni, hogy az RTVE ezentúl olyan más műsorokat kínálhat, amelyek lehetővé teszik számára azt, hogy lényegesen alacsonyabb költségek mellett működjék. Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése ugyanis nem zárja ki azt, hogy valamely állam a közszolgálati műsorszolgáltatási feladatot olyan tágan határozza meg, amely lehetővé teszi a műsorszolgáltató közintézmény számára, hogy bizonyos nézettségi arányt fenntartva kiegyensúlyozott és változatos műsorokat kínáljon (a fenti 130. pontban hivatkozott SIC kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 201. pontja).

194 Harmadszor a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España állításával ellentétben a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor nem vizsgálta meg jobban, hogy a szinte kizárólagos állami finanszírozási rendszerre való áttérés és a közszolgáltatási kötelezettségek módosítása hatással lehet-e az RTVE részéről felmerülő költségekre. Arra tekintettel ugyanis, hogy a

8/2009. sz. törvény 3. cikkének (2) bekezdésében előírt 1200 millió eurós összeg kizárólag az RTVE költségvetésének maximális felső határát jelenti, és arra, hogy a fenti 180–183. pontban kifejtett mechanizmusok biztosítják azt, hogy az RTVE-nek nyújtott támogatás összege ne haladja meg a közszolgáltatási kötelezettségeinek teljesítésével járó nettó költségeket, a Bizottság nem volt köteles részletesebb vizsgálatot végezni.

195 Negyedszer, amennyiben a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España azzal érvel, hogy a Bizottságnak reagálnia kellett volna egyes nemzeti hatóságok észrevételeire, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (69) preambulumbekezdésében maga a Bizottság kétségeit fejezte ki az intézkedés arányosságát illetően, vizsgálatát követően azonban megállapította, hogy nem áll fenn a túlkompenzáció veszélye. Mindenesetre azon tény, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg részletesen a nemzeti közigazgatási hatóságoknak a törvénytervezetre vonatkozó valamennyi kritikus észrevételét, önmagában nem alkalmas annak bizonyítására, hogy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett volna el, különösen akkor, ha olyan területről van szó, ahol a tagállamok széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, a Bizottság általi vizsgálat pedig korlátozott.

196 Ennélfogva a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España nem bizonyította, hogy a megtámadott határozat (71) preambulumbekezdésében foglalt megállapítást, miszerint az 1200 millió eurós felső határ prudensnek tűnik, nyilvánvaló mérlegelési hiba jellemzi.

197 A fenti megfontolásokra figyelemmel az elég részletes *ex ante* vizsgálat hiányára alapított kifogást el kell utasítani.

– Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásról

198 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España előadja, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 296. cikk szerinti indokolási kötelezettséget. Egyrészről nem indokolta meg megfelelően azon megállapítást, miszerint nem áll fenn a túlkompenzáció veszélye.

199 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásnak a szóban forgó jogi aktus jellegéhez kell igazodnia, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Az indokolási kötelezettséget az eset körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a hivatkozott indokok jellegére, valamint a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi releváns tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt a kérdést, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére tekintettel is (lásd a Törvényszék T-81/07-T-83/07. sz., KG Holding és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2009., II-2411. o.] 61. és 62. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

200 A jelen ügyben a megtámadott határozat indokolása megfelelő volt.

201 Először is a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España állításával ellentétben ugyanis a megtámadott határozat azon indokolása, amelyre a Bizottság azon megállapítását alapozta, miszerint nem áll fenn a túlkompenzáció veszélye, nem korlátozódott a megtámadott határozat (71) preambulumbekezdésére. A Bizottság ugyanis az említett határozat (67)–(73) preambulumbekezdésében is hivatkozott a fenti 180–183. pontban említett ellenőrzési mechanizmusokra. Ezzel összefüggésben meg kell állapítani azt is, hogy a Bizottság e határozat (14), (16) és (17) preambulumbekezdésében is hivatkozott e mechanizmusokra.

202 Ezt követően a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España arra alapított kifogását illetően, hogy e megfontolások közül néhány elvont jellegű, elegendő emlékeztetni arra, hogy a megtámadott határozatból egyértelműen kitűnik, hogy a Bizottság olyan támogatási program jóváhagyására szorítkozott, amely lehetővé teszi azt, hogy az RTVE a közszolgáltatási kötelezettségeinek teljesítésével járó nettó költségeknek megfelelő támogatást kapjon, és nem határozott egy 1200 millió euró összegű támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségéről.

203 Ezenkívül, amennyiben a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España azzal érvel, hogy a Bizottságnak reagálnia kellett volna egyes nemzeti hatóságok észrevételeire, meg kell állapítani, hogy a Bizottság megfelelően megindokolta határozatát akkor, ha abból világosan és egyértelműen kitűnik az érvelése oly módon, hogy az érdekeltek megismerhetik a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhatja felülvizsgálati jogkörét, nem szükséges azonban, hogy az indokolás valamennyi releváns tény- és jogkérdésre külön kitérjen. A Bizottság, miután a megtámadott határozat (67)–(76) preambulumbekezdésében megemlítette, hogy az intézkedés mely okokból arányos, nem volt tehát köteles külön megválaszolni a nemzeti közigazgatási hatóságoknak a törvénytervezetre vonatkozó valamennyi kritikus észrevételét. Ez még inkább érvényes, ha olyan területről van szó, ahol a tagállamok széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, a Bizottság általi vizsgálat pedig ennélfogva korlátozott.

204 Ennélfogva e kifogást is el kell utasítani.

205 Ennélfogva el kell utasítani a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által a második jogalappal kapcsolatban előadott többi kifogást is.

206 Ebből következik, hogy az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot, valamint a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által a második jogalappal kapcsolatban előadott kifogásokat teljes egészében el kell utasítani.

*A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által előadott többi jogalapról*

207 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España két további jogalapot ad elő.

208 Először is a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében biztosított eljárási jogaikat, amikor a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatában megállapította, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés a létező támogatási programtól elválasztható, miközben e tekintetben kétségek álltak fenn.

209 Másodszor a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España előadja, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikket, amikor a megtámadott határozat (53) preambulumbekezdésében megállapította, hogy a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés az RTVE jelenlegi finanszírozási rendszerétől elválasztható.

210 A Bizottság viszont úgy véli, hogy e jogalapokat mint elfogadhatatlanokat és mindenesetre nem megalapozottakat el kell utasítani.

211 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy a Bíróság alapokmánya 40. cikkének negyedik bekezdése szerint, mely az említett alapokmány 53. cikke értelmében a Törvényszékre is alkalmazandó, a beavatkozási beadványban előterjesztett kérelmek csak az egyik fél kérelmeinek támogatására korlátozódhatnak. Az eljárási szabályzat 116. cikkének 3. §-a szerint a beavatkozó a jogvitát beavatkozáskori állásában fogadja el. Az ítélkezési gyakorlat szerint e rendelkezések nem tiltják, hogy a beavatkozó az általa támogatott fél érveitől eltérő érveket adjon elő, feltéve hogy a

jogvita keretét nem módosítja, és a beavatkozás célja ez utóbbi fél kérelmeinek támogatása marad (a Bíróság 30/59. sz., De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg kontra Főhatóság ügyben 1961. február 23-án hozott ítélete [EBHT 1961., 1., 37. o.]).

212 A jelen ügyben a felperes és a Bizottság között keletkezett jogvita tárgya a megtámadott határozat megsemmisítése. E jogvita keretét a felperes által felhozott három, először is a 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés elválaszthatóságát illetően a támogatás fogalmával kapcsolatban elkövetett hibára, másodszor az EUMSZ 49. cikk és az EUMSZ 64. cikk megsértésére, harmadszor pedig az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap behatárolja.

213 Viszont sem a keresetlevél, sem az ellenkérelem nem tartalmaz fejtegetéseket az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében biztosított eljárási jogok esetleges megsértésére, vagy az EUMSZ 108. cikk értelmében vett, illetve az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 1. cikkének c) pontja értelmében vett új támogatás fogalmának esetleges megsértésére vonatkozóan. Ezen állítólagos jogsértésekre a beavatkozási beadványban hivatkoztak először.

214 Ebből következik, hogy a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által hivatkozott két további jogalap nem kapcsolódik a jogvita felek által meghatározott tárgyához, tehát módosítja a jelen jogvita keretét. E jogalapokat tehát mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

215 A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által előadott egyetlen érv sem alkalmas e megállapítás megkérdőjelezésére.

216 Egyrészről ugyanis, amennyiben a beavatkozók a Bíróság C-150/94. sz., Egyesült Királyság kontra Tanács ügyben 1998. november 19-én hozott ítéletének (EBHT 1998., I-7235. o.) 36. pontjára hivatkoznak, meg kell állapítani, hogy ezen ítéletben a Bíróság megállapította, hogy a beavatkozó által előadott érv, amelynek elfogadhatósága ezen ügyben kérdéses volt, a fél által felhozott jogalapra vonatkozik, és az e fél által előterjesztett kérelmek alátámasztására irányul. Amint a fenti 212–214. pontban kifejtésre került, a jelen ügyben nem erről van szó.

217 Másrészről a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España a Bíróság C-334/08. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2010. július 8-án hozott ítéletének (EBHT 2010., I-6869. o.) 55. pontjára hivatkozik. Kétségtelen, hogy ezen ítéletben a Bíróság megállapította, hogy azon jogalap, amelyet a beavatkozó által támogatott fél nem hozott fel, csak a beavatkozó, elfogadható. Olyan védekezési jogalapról volt azonban szó, amelyre az EUMSZ 260. cikk szerinti kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban hivatkoztak. Márpedig a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban a Bíróságnak minden olyan megállapítást meg kell tennie, amely szükséges azon következtetés levonásához, hogy az érintett tagállam megszegte kötelezettségeit. Ennélfogva egy védekezési jogalap, amely olyan ténybeli vagy jogi elemre vonatkozik, amelyet a Bizottságnak elemzése keretében szükségképpen meg kell vizsgálnia, nem alkalmas arra, hogy módosítsa a jogvita keretét. A jelen ügyben viszont a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España megsemmisítés iránti kereset keretében avatkozik be, amely kereset keretét behatárolják különösen a felperes által hivatkozott jogalapok.

218 Ennélfogva a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által felhozott két további jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

219 A fenti megfontolások összességére figyelemmel a keresetet el kell utasítani.

**A költségekről**

220 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte, ugyanezen szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése szerint pedig az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket.

221 Az alapeljárást illetően a felperes valamennyi kérelme tekintetében pervesztes lett, és a Bizottság, valamint az RTVE kérte a felperes költségviselésre való kötelezését. Ennélfogva a felperest kötelezni kell saját költségeinek viselésére, valamint az RTVE és a Bizottság költségeinek viselésére, a Bizottság beavatkozással kapcsolatban felmerült költségei kivételével. Mivel a Telefónica de España és a Telefónica Móviles España valamennyi kérelmét illetően pervesztes lett, kötelezni kell őket saját költségeik viselésére, valamint egyetemlegesen a beavatkozásukkal kapcsolatban a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére, ez utóbbi kérelmének megfelelően. A Spanyol Királyság maga viseli saját költségeit.

222 Az ideiglenes intézkedés iránti eljárást illetően a felperes valamennyi kérelme tekintetében pervesztes lett. Ennélfogva kötelezni kell saját költségeinek, valamint az RTVE és a Bizottság költségeinek viselésére, ez utóbbiak kérelmének megfelelően. A Spanyol Királyság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

**1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**

**2) A DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA viseli saját költségeit, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárással kapcsolatos költségeket is, a Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) költségeit, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárással kapcsolatos költségeket is, valamint az Európai Bizottság költségeit, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárással kapcsolatos költségeket is, a Telefónica de España, SA és a Telefónica Móviles España, SA beavatkozásával kapcsolatban a Bizottság részéről felmerült költségek kivételével.**

**3) A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España maga viseli saját költségeit, és egyetemlegesen viselik a beavatkozásukkal kapcsolatban a Bizottság részéről felmerült költségeket.**

**4) A Spanyol Királyság maga viseli saját költségeit, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárással kapcsolatos költségeket is.**

Czúcz Labucka Gratsias

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. július 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások

# Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei és a megtámadott határozat ..... 2

A Törvényszék előtti eljárás ..... 4

A jogkérdésről ..... 5

1. A kereset elfogadhatóságáról ..... 5

2. Az ügy érdeméről ..... 6

A 8/2009. sz. törvény által bevezetett, illetve módosított három adóintézkedés elválaszthatóságát illetően az EUMSZ 107. cikk értelmében vett támogatás fogalmának megsértésére alapított, első jogalapról ..... 6

A három adóintézkedés és a támogatási elemek közötti kapcsolat megfelelő figyelembevételének hiányára alapított, első részről ..... 7

– Azon feltételekről, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy valamely támogatás finanszírozási módja a támogatás szerves részét képezi ..... 8

– E feltételek alkalmazásáról ..... 10

Az adóintézkedések és az RTVE versenyelőnye közötti kapcsolatra alapított, második részről ..... 13

A Bizottság ellentmondásos megközelítésére alapított, harmadik részről ..... 15

Az EUMSZ 49. cikk és az EUMSZ 63. cikk megsértésére alapított, harmadik jogalapról ..... 16

Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított, második jogalapról ..... 16

Az RTVE versenyellenes magatartásának veszélyére vonatkozó, első részről ..... 17

A kereskedelemnek az Unió érdekével ellentétes mértékben való érintettségére, illetve befolyásolására alapított, második részről ..... 21

A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által a második jogalappal kapcsolatban előadott többi kifogásról ..... 23

– Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított kifogásról ..... 24

– Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásról ..... 27

A Telefónica de España és a Telefónica Móviles España által előadott többi jogalapról ..... 28

A költségekről ..... 30